

HORA NOVA

Periòdic independent de l'Empordà

Any III · Època III · Número 126 · 11 17 Juliol · 1979

2 Francs · 20 pessetes

GRÀS GRÀS GRÀS GRÀS

Articles de
Mª ÀNGELS ANGLADA
PERE CARRER,
PEP D'ESQUER,
RAMON GUARDIOLA,
ALBERT GURT,
BY-SENS i JULI MOLONS

CRISI DE L'AJUNTAMENT DE FIGUERES

La pilota torna a ser al teulat

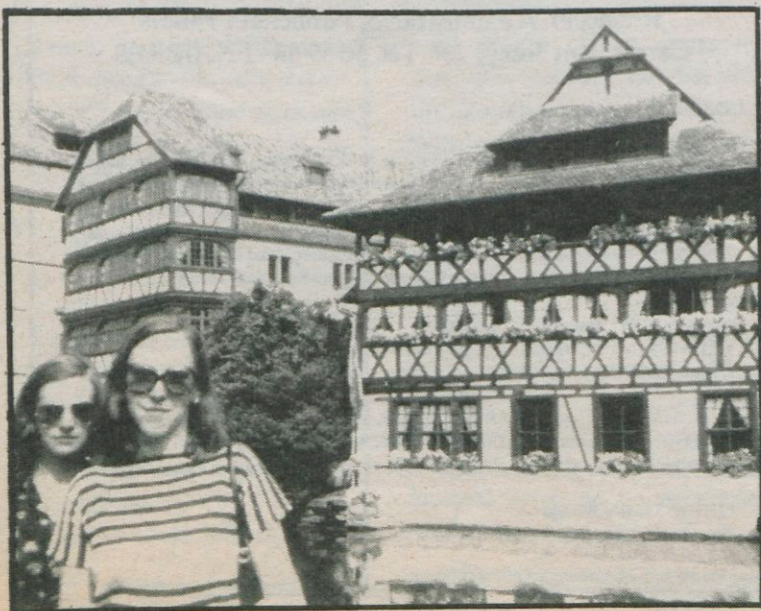
• *No són gaire clares les possibilitats que el P.S.C aconsegueixi el «cese» d'Ametlla*

• **Aquesta setmana podria convocar-se el Ple extraordinari**

Tal com va ocórrer després de les eleccions, a l'Ajuntament de Figueres la pilota torna a ésser al teulat. Ningú sap, de segur, cap on caurà i, per tant, quin serà el desenllaç de la crisi.

L'ASPECTE HUMÀ DELS REGIDORS

Mª Rosa Ymbert Albert

*Primer gol
de Vilarrodà*

*L'ex-jugador figuerenc va marcar
el seu primer «tanto» per
el València*

Els parlamentaris pregunten al Govern

**Jaume Sobrequés i Francesc Ferrer s'interessen
pels problemes sanitaris de la Costa Brava**

CRÒNICA COMARCAL

Dificultats als Ajuntaments

Tres mesos després de les eleccions,
la majoria del alcaldes i regidors
tenen grans dificultats per
arriar els ajuntaments democràtics

**Inauguració de música
ambiental al carrer de Peralada**

Les entitats figuerenques

EL FOMENT
DE LA SARDANA
PEP VENTURA

Jordi Montserrat: «Ens pertocava ser la primera ciutat Pubilla»

(Redacció, per **Alfons Gumbau**).— Quan encara es recorda a la ciutat les darreres notes del seu aplec de la Sardana, i quan estan a punt de començar les tradicionals ballades estiuenques, parlem amb en Jordi Montserrat president de l'entitat, que entre altres, organitza els esmentats actes. Ens referim al Foment de la Sardana Pep Ventura, de Figueres.

El senyor Montserrat pertany a la junta del foment des de fa més de 7 anys, desenvolupant diversos càrrecs, fins que el passat gener es va fer càrrec de la presidència, en dimitir l'anterior per qüestions de treball. Ell mateix en diu: «El foment de la Sardana va néixer a finals de l'any 1965 amb tres objectius primordials: potenciar la Sardana fent actes i ballades; recordar i enaltir la figura de Pep Ventura, i per això se li posà el seu nom; i finalment per donar a Figueres la categoria sardanística que es mereix, com a Mare de la Sardana que és».

—Quants socis té el foment?

—Actualment al voltant dels set-cents. Realment en farien falta molts més ja que de tots aquets molts no estan domiciliats a Figueres: és una vergonya que a la nostra ciutat n'hi hagi tan pocs.

—Participen en la marxa de l'entitat?

—És molt utòpic dir-ho. Participen en les ballades i en els actes que organitzem.

—Quines són les principals activitats que duen a terme?

—La principal és l'organització cada any de l'aplec. També, i justament amb les colles figuerenques de la Societat Coral Erato i del Casino Menestral, fem el concurs de colles. A l'estiu cada divendres organitzem les ballades de sardanes; aquest any començaran el proper dia 13. També són organitzades per nosaltres les tradicionals ballades dels aplecs de Sant Pau, de Sant Pere de Roda, Sta. Lúcia de Tonya, la de Nadal.

Durant dues edicions, havíem fet la Nit de la Sardana, que venia a ser com el segon aplec de Figueres; aquest any podem assegurar que no el ferem perquè

no tenim pessetes suficients, i perquè surgiren petits problemes amb la gent de Vilatenim, que era el lloc on es feia.

—Hem tocat un aspecte important de tota societat: l'econòmic. amb quina situació econòmica està el foment?

—De sempre l'Ajuntament ens donava dues subvencions a l'any. Una per l'aplec i l'altra per les ballades d'estiu, que de fet s'iniciaven per iniciativa del anterior batlle Guardiola. Aquest anys tenim alguns dubtes sobre la continuïtat d'aquestes ballades, degut a que tant l'ajuntament com la junta del foment som novells en els nostres càrrecs nosaltres no hem pogut fer un programa amb prou anticipació, però sobretot ells no ens han pogut assegurar oficialment, oficiosament sí, la subvenció sense la qual no seria possible les audicions de l'estiu. Un cop sapiguem la quantitat que ens donen podrem saber el nombre de audicions i la categoria de les cobles que les feran.

En general l'economia del Foment de la Sardana depèn de la quota del soci que és de 500 pessetes l'any, i una subvenció que dona anualment la Diputació a la

«El proper divendres 13, s'inicien les ballades d'estiu»

Comissió d'aplec que es reparteix entre totes les viles que n'organitzen. A més de les de l'Ajuntament, naturalment. En aquets apartat hem de recordar que la temporada anterior, el senyor Giró ens va prometre la subvenció, i després per raons del canvi, o altres, no ens la va donar.

—Amb quina situació es troba el local social?

—Amb tots aquest anys el Foment va emprendre, a més de les ballades, altres activitats: el monument a Pep Ventura, l'homenatge que se li va fer amb motiu del centenari, etc. Entre aquestes activitats s'hi preveia la de la inauguració d'un local social. Aquest local ha estat moltes vegades criticat pels socis que preferien assistir a més ballades que tenir-lo. El motiu principal perquè es va comprar el local era

l'arxiu. Tots els butlletins, els comptes, les activitats que anem portant a terme, estan repartits per les cases dels membres de la Junta. Fins i tot l'arxiu de sardanes està mal organitzat per no dir que és inexistent. Una altra cosa que m'agradaria seria poder fer una biblioteca. Per tot això és necessari un local. Amb donacions del soci o amb préstecs sense interès se'n va comprar un, a l'avinguda Marignane, però la promotora va fer fallida. Ara aquest local que està a punt de ser-nos entregat val el doble. Breument iniciarem una campanya per tornar a recaptar fons i acabar de pagar una cosa que, si hagués anat bé, ja estaria pagada i en funcionament.

—Quins són els principals problemes que els afecten?

—Ja els hem vist. L'econòmic és fonamental, la manca d'interès del soci, i de la gent en general també és important.

—Molta gent es pregunta perquè Figueres no ha estat mai ciutat Pubilla de la Sardana?

—Quan aquesta distinció va iniciar-se, per l'Obra del Ballet Popular, a la nostra ciutat li pertanyia per dret propi ser la pri-

mera. Per aquetes coses rares que venen a vegades de Barcelona, no ho va ser-ho aleshores. Llavors nosaltres ens proclamarem, i creïm que teníem tot el dret, Ciutat Mare de la Sardana, degut a la importància de la nostra ciutat en l'evolució de la nostra dansa. Nosaltres no vam sollicitar-ho mai més i des de Barcelona tampoc ens ho han proposat.

—Darrerament han presentat una proposta als noms dels carrers?

—Sí, El nom de plaça de la Ribera a la que abans es deia de la «Victòria» ens sembla lleig. Amb els altres carrers no ens hi posem, però amb aquest sí perquè allà s'hi troba el monument a Pep Ventura. Nosaltres proposem que se'n digui Plaça de la Sardana, i al carrer que duu aquest nom ara, se'n digui de Francesc Basil, que ben bé s'ho mereix.

—Per acabar vol dir alguna altra cosa?

—Recordar als figuerencs la importància que tenim en el món de la Sardana i que col·laborin amb nosaltres assistint a les ballades i també, perquè no, econòmicament, per l'única finalitat que pretenem, enaltir la nostra dansa que és un símbol més de la nostra catalanitat.

Escrit al Delegat del M.E.C. a Girona

«Òmnium Cultural de l'Alt Empordà, molt alarmat pel trasllat forçós de mestres catalans fora de Catalunya, considera que això constitueix un greu atemptat a la cultura i a les necessitats pedagògiques del nostre poble.

Denumciem que aquesta actitud

no s'avé gens amb el Decret d'Ensenyament de català, i esperem ràpida reconsideració i solució d'aquest greu problema, d'acord amb les necessitats pedagògiques de la nostra mainada.

Aquesta política de trasllats forçosos ens recorda altres temps que malgrat tot creiem superats».

by Sóns

A VUELTAS CON LA CALLE CANIGO

Ya hace tiempo que, desde este espacio, en charla sostenida con el señor C., comentamos varios de los problemas de tráfico que se ciernen sobre la ciudad. Me interesan las charlas con el señor C. sobre el tema porque yo, de tráfico, nada. Y, así, compenso porque casi nunca trataría medianamente a fondo sobre aquél. El señor C., en cambio, es un «especialista». Circula en coche, se fija, medita y luego opina desde realidades. Naturalmente ahora el señor C. está convencido de que el responsable de la circulación a nivel municipal hará un esfuerzo, y bien interesante, para que esa nueva planificación circulatoria resulte efectiva. Así, quiere mencionar algunos de los lugares que cree que merecen especial atención. Y vuelve, claro, la calle Canigó.

El señor C. se hace varias preguntas. Viejas preguntas, casi:

¿Por qué la calle Canigó es de doble dirección? ¿Por qué su «ceda el paso» en un punto tan difícil de lograr? ¿No sería posible convertirla en una sola dirección, hacia la carretera

del Castillo desde la calle de La Jonquera?.

El señor C. ve que los vehículos que precisan bajar por Canigó son, únicamente, los que tienen que ir hacia la calle de La Jonquera. Esto lo podrían hacer igualmente desde la Plaça de l'Ajuntament. En cambio, en una sola dirección, permite un fácil tráfico desde la calle Peralada, Muralla y Subida Canigó para el acceso a la parte alta de la ciudad, procedente de la zona sur, sin tener que pasar por la Rambla.

Sostiene que en horas punta de circulación, si se tuviera un fácil acceso por Canigó con un sentido único, sería posible disminuir considerablemente la parte del tráfico que se aglomera en el centro, concretamente en la Rambla.

Sobre circulación, nuestro «especialista» no para. Se compromete a dar opiniones de vez en cuando, por si poseen el suficiente peso como para tenerlas en consideración. De nada.

DULCES VACACIONES CUBANAS

Vuelve a gustarnos, otra vez, el desmantelamiento festivo que adopta la pastelería «la Cubana» cuando cierra por vacaciones. Ha dejado algunos «estris» -de los auténticos- esparcidos por sus desnudos escaparates. Como que durante las vacaciones los «estris» también descansan, ocupan los lugares de honor, de cara al público. Que alguna vez también les tienen que llegar sus días de exhibición...

D. L. B 10920-77

Redacció, Administració, Publicitat i Tallers
Carrer Sant Josep, 23 - Tel. 50 59 58 - FIGUERES

Director en funcions: Juli Molons

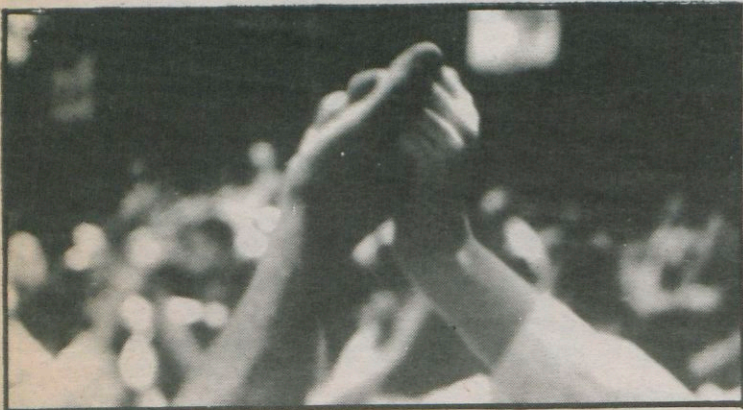
Redactors i col·laboradors: Vicenç Burgas, Alfons Gumbau, Eduard Puig, Alfons Romero, Antoni Calvó, Albert Gurt, Martí Balló, Josep Mª Company, Jaume Hugas, Xavier Martí, Montserrat Minobis, Josep Mª Moré, Josep Playà i Maset, Josep Mª Salvatella, Albert Carreras, Joaquim Ballester, Josep Mª Ametlla, Mª Àngels Anglada, Ramon Guardiola, Jaume Guillaumet, Joan Guillaumet, Josep Mª Xampeny, Josep Clara, F. Garrido Pallardó, Miquel Sempere, Torner Malé

Secretària: Mª Assumpció Casamitjana
Departament de Publicitat: Josep de la Fé
Disseny publicitat: Pere Prats

Fotocomposició i muntatge: Roser Planella, Montse Costa, Alina Vallmajó
Impressió: Vallesana de Publicacions - Calders, 21 Sabadell
Distribució: Josep Casanovas, Francesc Pérez, Distribuidora dels Països Catalans

Gerent: Jordi Vallmajó
President: Carles López Cusi

editora empordanesa, s.a.

CARRER DE PERALADA

Premi 2ón. Concurs Fotogràfic

«Els desgavells de Figueres»

(Redacció).- El Jurat qualificador del 2ón. Concurs de Fotografia del carrer de Peralada, amb el tema aquest any «Els desgavells de Figueres», estava compost pels següents membres:

Sr. Josep Portell, per l'Associació de Veïns de Vilatenim; Sr. Corretger i Llobera, per l'Associació de Veïns de la Marca de l'Ham; Sr. Moreno Ortiz, per l'Associació de Veïns del Barri Culubret; Sr. Josep Mª Bonet, per l'Associació de Veïns del Carrer de Peralada; Sr. Federic Campà, per Esquerra Republicana; Sra. Roig de Roura, per Convergència i Unió; Sra. Teresa Bofill, pel P.S.U.C.; Sr. Blanco Ruiz, pel P.S.C.; Sr. Vila Forment, per Independents de

Dreta; Sr. Joaquím Pellejà, pel Casino Menestral Figuerenc.

Premis

Els premis foren els següents:
1er. Premi: 10.000 Ptes. i Trofeu: Josep Llorens Juanola -Títol: El carrer de Cap de Creus.

2ón. Premi: 5.000 Ptes. i Trofeu: Joan Clos Torres -Títol: Infracció.

3er. Premi: 2.500 Ptes. i Trofeu: Antoni Martínez Muñoz -Títol: La font d'un carrer trencat.

4art. Premi: Trofeu. Miquel Ruiz -Títol: L'altra cara.

5é. Premi: Trofeu. Josep M. Esteve -Títol: Abandonament.

6é. Premi: Trofeu. Rosa Soler Lacosta -Títol: Netedat i Plantes.

7é. Premi: Trofeu. Marcel Bassa-gañes -Títol: Destrucció dels Arcs del Castell.

8é. Premi: Trofeu. Josep M. Esteve -Títol: Inundació.

9é. Premi: Trofeu. Josep M. Poch Imbert -Títol: Ordre: Enderrocar, Lloc: Per tota la ciutat, Data: Abans de les Municipals, Objectiu: Conertir Figueres en un buc de cement.

10é. Premi: Trofeu. Joan Clos Torres -Títol: Clot i Flor

Premi especial al desgavell mes gros: Josep M. Poch Imbert -Títol: D'una plaça neix un bloc.

Inauguració en el carrer de Peralada

NOUS SERVEIS DE MEGAFONIA

(Redacció).- El passat dissabte, a les 8 s'inaugurà al Carrer de Peralada la instal·lació del sistema ambiental, amb la presència del senyor batlle i senyora a més dels consellers senyors Romero i Casademont i la senyoreta Ymbert.

El sistema de música consta de 35 punts d'acústica, que sense ser vistos estan repartits al llarg de tot el carrer, tant en un tram com a l'altra, el sistema és totalment automàtic, i programable.

L'acta d'inauguració consistí en

unes breus paraules a càrrec del president de l'Associació de Veïns del Carrer, senyor Albert Tomàs, que foren contestades per el senyor Ametlla. Seguidament es serviren vi i pastels, passant la senyora Ametlla el porró de vi a cada un dels veïns del carrer i en tota la seva longitud gest que fou molt ben acollit pels veïns.

A la nit, i dintre els actes de les festes del carrer, es celebrà una revetlla, animada pel conjunt Hidalgos, a la que va assistir nombrós públic.

Presentació del llibre «Arquitectura Medieval a l'Empordà»

(Redacció).— El proppassat divendres, es presentà al Museu de l'Empordà, el segon volum del llibre titulat «L'Arquitectura Medieval de l'Empordà», del qual n'es autor en Joan Badia i Homs i és editat per la Diputació de Girona.

L'esmentat volum fou presentat per Ainaud de Lasarte, director general tècnic de Museus d'Art de Barcelona, i president de l'Institut d'Estudis Catalans; persona molt vinculada a les nostres terres, és un gran coneixedor de la seva cultura.

El primer volum d'aquesta obra, que fou qualificada pel presentador com una obra bàsica del nostre patrimoni arquitectònic medieval, estava dedicada al Baix Empordà i quedà exhaurit a poc d'aparèixer. Aquest volum que es presentà divendres és dedicat a l'Alt Empordà i s'espera tingui la mateixa acceptació que l'anterior. El senyor Ainaud, remarcà també l'elogiable tasca d'en Badia i la necessitat que tot el seu treball, text i part gràfica, tingués imitació en totes les contrades catalanes.

Nou jutge de Primera Instància

(Redacció).- El dia 2 del actual més de juliol, va pendre possessió del seu càrrec el nou jutge de Primera Instància, el senyor don Humberto Guadalupe Hernández.

El senyor Guadalupe és nascut a les illes Canàries i procedeix del jutjat de Telde, també en aquelles illes.

Agenda Cultural AJUNTAMENT DE FIGUERES

Dijous dia 12 — 6 de la tarda, al Casino Menestral Figuerenc Festa Infantil amb els titelles Badabadoc.

A las 10 del vespre, al carrer de Peralada, el grup Mascaretes posarà en escena l'obra d'Angel Guimerà, Terra Baixa.

Dissabte dia 14 — a 2-4 de 9 del vespre, al carrer de Peralada gran exhibició de les majorettes del Casino Menestral Figuerenc.

A 2-4 d'11 de la nit, Gran revetlla popular al carrer de Peralada.

Diumenge dia 15 — a les 10 del mati al carrer de Peralada, 2on. Concurs de pintura ràpida organitzat per l'Agrupació de Cultura del Casino Menestral Figuerenc amb la col·laboració de l'Associació de veïns del carrer de Peralada.

Dimarts dia 17 — a les 10 del vespre, al Casino Menestral, Audiovisual sobre «La Història Social de la Fotografia», a càrrec del «Col·lectiu Document». Patrocina l'obra cultural de «La Caixa».

Dimecres dia 18 — a les 6 de la tarda, Cercavila infantil i xocalada al carrer de Peralada.

A les 10 de la nit, a, carrer de Peralada gran ballada de sardanes a càrrec de la cobla Figueres.

Estudio sobre las explotaciones de uranio en el término municipal de Figueres

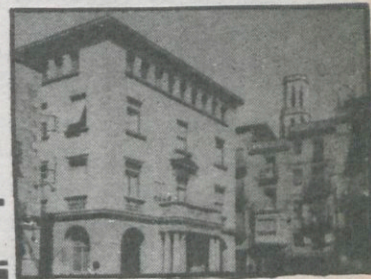
Aprobar sin reparos el Acta anterior, ordinaria del 27 de junio pasado.

El enterado del oficio de la Diputación Provincial de Gerona trasladando acuerdos plenarios de la misma relativos a estudios, prospecciones y explotaciones de uranio en la Provincia, afectando a este término municipal, quedando a la espera de las gestiones que la misma realice y de la convocatoria de la

reunión que se celebre para informar sobre la situación y coordinar la actuación de todos los Municipios en orden a la investigación y explotación de materiales radioactivos en la Provincia.

Conceder a la Peña de Ajedrez San Jorge del Casino Menestral Figuerense un trofeo para el vencedor de las partidas rápidas que celebrará el día 8 del actual.

Disponer pase a estudio e in-

ACORDS DE LA PERMANENT

reunión que se celebre para informar sobre la situación y coordinar la actuación de todos los Municipios en orden a la investigación y explotación de materiales radioactivos en la Provincia.

Autorizar a D. Joaquín Bransuela y a D. José Vicens Baró la colocación de placas de vado permanente, previa retirada de las mismas y pago de derechos.

Aprobar Dictamen de la Comisión de Gobierno Local sobre aumento de prima del seguro del ascensor de la Casa Consistorial.

Desestimar solicitud de D. José Ribas Moreno para talar un árbol en prolongación calle de la Junquera.

Autorizar al Club Ciclista Ampurdanés el paso de la carrera ciclista que proyecta para el día 25 del actual por diversas calles de la Ciudad, concederle un trofeo y que la Policía municipal se cuide del orden de la prueba a su paso por la Ciudad.

Disponer la contratación de D. Luis Plana Sau como técnico de lengua catalana por el plazo máximo de un año, con efectos de 1º del actual, y con jornada reducida de cuatro horas diarias.

Disponer la ordenación del gasto para adquirir un compre-

forme de la Comisión de Educación y Cultura, el ruego del Tte. de Alcalde Sr. Puig Vayreda, sobre aportación municipal a la Fundación del Congreso de Cultura Catalana.

Disponer pase a estudio de las Comisiones de Servicio Público y Hacienda el ruego del Tte. de Alcalde Sr. Casademont Durán, relativo al uso por el personal jubilado de los servicios de autobuses de la Ciudad.

SE HA CONSTITUIDO EN FIGUERES

Associació de Radiotècnics de l'Alt Empordà

(Redacció).— Se ha constituido en Figueres l'Associació de Radiotècnics de l'Alt Empordà -A.R.A.E.

Esta agrupación, que agrupa a la mayoría de servicios técnicos de Radio y Televisión, tienen como objetivo mejorar los servicios de asistencia técnica.

Dentro de sus proyectos está el informar periódicamente sobre sus actividades.

COP d'ull

juli molons

Fer l'agost

Enguany el panorama turístic a casa nostra és una mica fosc. Les xifres, —el comentari més eloquent—, diuen que els calaixos han ingressat un trenta per cent i un quaranta per cent menys que l'any passat en la mateixa època.

S'escartegen nombrosos arguments per tal de cercar una justificació a aquest fet desconegut des de que el turisme va irrompre a les nostres comarques i temporada darrera temporada anà creixent de manera regular: la crisi mundial, la situació de la pesseta vers el franc francès i altres monedes, el terrorisme... Hom pensa, però, que la causa definitiva està en una deficient planificació de la indústria turística a nivell gironí, català i espanyol. Només s'ha pensat en l'entrada massiva d'estrangers. Això vol dir que si aquesta afluència queda minvada, no podem donar serveis que compensin la quantitat per la qualitat.

Aquests darrers temps, a més, el govern, que no sap per quina mar negeva, ha deixat crear una situació econòmica capaç d'arronsar a l'estiu més valent. No farem l'agost.

—La culpa és de l'abril

—Com diu?

—Si home, de l'Abril Martorell.

EDICTO

Debiendo procederse a la contratación, con carácter temporal, de la plaza de Arquitecto Municipal, vacante en la plantilla de personal de este Exmo. Ayuntamiento, en las condiciones que establece el artículo 25.1 del Real Decreto nº 3.046-77 de octubre (B.O.E. nº 283 del 26 noviembre), —no pudiendo exceder su duración de un año y debiendo cesar inmediatamente que le sea comunicado y dentro del citado año, al tomar posesión de su cargo como titular el opositor que sea propuesto en las pruebas selectivas que para la provisión del cargo en propiedad deben convocar-se—; de conformidad con lo acordado por la Comisión Municipal permanente en sesión de 17 del pasado mes, se invita a los profesionales titulados a quienes pueda interesar, para que presenten solicitudes en un plazo máximo de quince días, a partir de mañana, interesando su contratación, acompañando a la instancia un «currículum vitae» o historial de sus actividades profesionales, que resolverá en su oportunidad la Corporación.

Lo que se hace público para conocimiento de los interesados.

Figueres a 5 de Julio de 1979.

Energia nuclear - energies alternatives

(Redacció).— La coordinadora Antinuclear Empordanesa ens ha tramès el comunicat que oferim a continuació als nostres lectors:

«L'energia nuclear és, com s'ha intentat demostrar en les passades xerrades antinuclears, totalment inacceptable des de qualsevol punt de vista que es miri. Inacceptable:

«Econòmicament, ja que no resulta rentable pel país (si per les companyies elèctriques) donat l'elevat cost d'instal·lació, l'augment progressiu del residu durant molts d'anys i desequilibri econòmic total en les zones on s'instal·len centrals o s'exploten mines d'urani. A més a més ens fa dependre totalment, de les grans multinacionals de l'energia

(tant per enriquir l'urani, com per construir les centrals).

«Ecològicament, perquè deixant de banda la possibilitat d'accident, les centrals nuclears i les mines d'urani, són grans desestabilitzadors ecològics: augment de la temperatura de l'aigua, del riu o mar, que utilitza per refrigerar el reactor, amb la consegüent mortaldat de peixos i fauna marina; contaminació química i contaminació radioactiva en forma de petites radiacions contínues en les centrals nuclears, i de gas radon en les mines d'urani, gas molt perillós, soluble en l'aigua, radioactiu durant 4 dies i que posteriorment es descomposa en altres productes molt perillosos que es fixen en els pulmons produint càncer.

« Social y políticament perquè l'energia nuclear ens determinarà un tipus de societat, on el poder econòmic, i de rebot el polític, estarà cada vegada més concentrat en unes poques mans. Representarà la militarització de la societat, on per protegir les centrals, els residus o les plantes de retractament, de possibles sabotatges, es justificarà l'augment dels cossos repressius, creant un veritable estat policíac. Significarà l'obtenció d'armes atòmiques (el gran fi de l'utilització «pacífica» de l'energia nuclear) amb el consegüent perill d'entrar en conflicte atòmic.

«En definitiva, la hipoteca perquè en un futur, la societat es pugui organitzar en petites comunitats autogestionàries, on el

poble, i de forma directa, sigui el veritable protagonista.

Les alternatives que es proposen a l'energia nuclear: solar, eòlica, metà..., són alternatives des de dos punts de vista. Ho són econòmicament i ecològicament, perquè són inasotables i no contaminants, però a més a més, poden ser l'eina per construir una societat descentralitzada, autogestionària i de persones lliures, que fugi de l'explotació de l'home i el negativisme actual.

«Si aquestes energies alternatives o lliures, són monopolitzades per els de sempre, les grans multinacionals de l'energia (com ja comença a passar amb l'energia solar), quedarà retallat, evidentment, el potencial revolucionari

que tindrien d'ésser autogestionades pel poble.

L'Empordà és molt ric amb totes aquestes energies. Gaudeix d'un vent potent, com la tramuntana, capaç de moure milers d'aerogeneradors, que, ja ara, representarien la solució per cents de masos i poblets que encara no tenen llum. La nostra comarca té, a l'any entre 2.200 i 2.400 hores de sol, (per comparar, Canàries en té 2.683 a 3050) la qual cosa li dona enormes possibilitats a l'hora d'utilitzar captadors solars per calefacció i aigua calenta, i quan estiguin perfeccionades les cel·lules fotovoltaïques, li permetrà d'ésser pràcticament independent energèticament.

**POLIGONO
PONT DEL PRNCEP, S.A.**

PLAN PARCIAL APROBADO POR LA COMISION PROVINCIAL DE URBANISMO EL 12-7-1977

PARCELAS PARA VIVIENDAS RESIDENCIALES

HAN QUEDADO AGOTADAS LAS DEL «SECTOR B»

Y QUEDAN MUY POCAS DEL «SECTOR C»

LANZAMOS AHORA LA PROMOCION DEL «SECTOR A»

PARCELAS PARA LOCALES COMERCIALES

INICIO DE LA PROMOCION DEL UNICO SECTOR
DESTINADO A LOCALES COMERCIALES

VIVIRAN O TRABAJARAN EN NUESTRO POLIGONO MAS DE 8.000 PERSONAS

PARCELAS INDUSTRIALES (DESDE 500 m. cuadrados)

EL SECTOR I ESTA CASI AGOTADO LANZAMOS AHORA EL SECTOR II
ANTICIPESE Y COMPRE, AHORA, LA PARCELA
PARA SU NUEVO ALMACEN, TALLER O INDUSTRIA

FACILIDADES DE PAGO HASTA 3 AÑOS

CONCRETE SU VISITA AL POLIGONO PONT DEL
PRNCEP PARA VER NUESTRAS INSTALACIONES

CALLE VILAFANT, 17 (Tel. 50 26 49)

FIGUERES

CÀNCER ► MARIA IGLESIAS DE GIMBERNAT PRESIDENTA DE LA JUNTA COMARCAL

(Redacció).— La junta Provincial de Girona de l'Associació de Lluita contra el càncer ha nomenat Presidenta de la Junta Comarcal a l'Empordà a Maria Iglesias de Gimbernat. La Junta, sens dubte, ha pres tal acord en considerar la tasca realment positiva que la senyora Iglesias està fent per l'Associació de Figueres.

De l'últim Dia del Càncer s'ha fet una nova relació de donatius rebuts. Ajuntament, 25.000 pessetes; Casino Esport, 2.000; Varies donatius, 20.000; total 47.000 pessetes que amb les 298.621 re-

captades el dia de la postulació donen, fins el moment un total de 355.621 pessetes. A final d'any es facilitarà una nova llista de donatius.

En els bancs de Bilbao i Popular hi ha comptes oberts per tal de recollir les quantitats que es volguin aportar.

Des del banc del general

Pere Carrer

Merda?

No, gracias!

Perdoneu la contundència del mot, però quan es tenen els narius rebel·lats és difícil de controlar la semàntica. El fet és que la ciutat i l'Empordà sencer poden desafortadament, Catalunya tota és una immensa bassa plena de fems, de sucus putrefactes, de detrits fecals, d'excrements en plena descomposició, de quiska fermentada. Una inmensa bafarada de merda ens agermana dels Pirineus a Guardamar (perquè el Rosselló no put, o put menys).

No és exageració. I si algú ho creu així el convido a passejar un capvespre per Cabanes, pels vots de Pont de Molins, per Lledó, per Ordís o Cantallops, per tants i tants poblets de la comarca. Amb una mica de sort ens toparem amb la neteja d'una granja de pocs o amb un rostoll tot just regat amb sucus de fossa sèptica. Alehores comprendreu què és la pol·lució, què vol dir contaminació del medi ambient, què significa la protecció de la natura.

Vivim entre residus, ens estem ofegant amb la nostra pròpia descomposició. No tenim aigua neta, la mar és un ample llac d'escombraries, l'aire és irrespirable de pudor, fums òxids i monòxids, àcids, anhídrids, aldehids i tota l'àmplia gamma de verins «holocaustos».

Jo, personalment, temo com tothom l'hipotètic pet nuclear de Vandellós, en tot cas remot. També em fa por el teòric esfondrament de Susqueda amb una poètica allau d'aigua muntanyenca i regalada sobre Girona, Amér o Torroella. Tot això evidentment em preocupa, però sincerament el que més por em fa és veure aquest autèntic diluvi de deixalles que ens plou cada dia, aquesta lenta mort feta d'un aire irrespirable (real no hipotètica), aquesta terrible sed d'aigua clara i neta, sense clor. Jo no sé amb certesa si això acabarà amb un gran cataclisme nuclear, com profetitzen, però sí sé certament que, si no hi posem remei aviat, això acabarà amb una gran riuada d'excrements, de sucus negres, gelatines pestil·lentes. Un ofec definitiu.

Pensem en l'hipotètic Vandellós, però pensem també amb les granges de porcs, tan pròximes, que enbaumen l'aire, els escorxadors més o menys clandestins que podreixen l'aigua, les clavegueres immenses que són els nostres pobres rius, a qui ningú diu res, les muntanyes de brossa que no ens deixen viure, fums de tots els colors que ens tapen els esperits. Pensem en tot això i si cal sortim al carrer amb el negre paraigua de la protesta, que si d'alguna cosa pot protegir als ecologistes, no serà de la pluja radioactiva, sinó d'un autèntic xàfec de merda.

L'ASPECTE HUMÀ DELS REGIDORS

Entrevista

Alfons Gumbau

Mª Rosa Ymbert, de la biblioteca a l'ajuntament

Bibliotecaries: Del 1963 fins al 1966. Acabats ja els estudis va tornar a Figueres i començar a treballar a la Biblioteca de la Caixa de Pensions, feina que encara desenvolupa.

—T'agrada la teva feina a la Biblioteca?

—No la canviaria per cap altra; és molt bonica la relació tant amb els llibres com amb els lectors. A més és una carrera que et fa estar més al dia que altres.

—Per què la vas escollir?

—De petita volia ser ballarina o mestre. Però ben aviat em van començar a agradar els llibres.

«La meua infància, diu, va ser molt agradable i en tinc molts bons records. Hem estat sempre una família molt ben avinguda, cosa que considero molt important; els germans jugàvem a la Rambla, on sempre trobàvem els mateixos amics, i recordo també com la gent prenia la fresca al carrer i les tertúlies dels veïns»

«L'anada a l'Institut va ser molt important per a mi, sobretot venint d'un col·legi de monges. Va ser una època feliç, molt divertida i on vaig fer molts amics. Si canviar de col·legi tingué importància, més en va tenir anar a Barcelona. Per a mi suposà un canvi

Encara a l'escola, en una festa l'any 1952

en les maneres de fer i sobretot de pensar. Fou important estar-hi el 66, amb la Caputxinada, que comportà tot un seguit de fets que m'ajudaren, com a molta altra gent suposo, a despertar moltes coses que per l'ambient familiar i l'ambient d'aquí no m'havia plantejat mai».

«Acabada la carrera, vaig estar dos mesos a Arenys de Mar surbtuint la bibliotecaria, això em va permetre d'entrar en contacte amb els intel·lectuals d'allà, i assistí a les seves tertúlies, que es feien a la Biblioteca. Va ser una època molt curta però que ha influït molt en mi».

Després d'Arenys va venir cap aquí on va relacionar-se amb l'escoltisme. Després formà part de la primera junta d'Òmnium Cultural; treballà en la marxa del Congrés de cultura Catalana, i en l'actualitat forma part de la Junta de Joventuts Musicals.

—Mª Rosa, malgrat ser independent et vas presentar a la llista dels socialistes. Per què?

—Ser militant és una cosa molt seriosa, que s'ha de meditar molt i n'has de ser responsable. Per mi l'independent és una persona que té una ideologia concreta, però que no veu

—Què en penses dels aiguamolls de l'Empordà?

—No és molt senzill, perquè hi ha molts factors a considerar, però valdria la pena d'aconseguir, que si no tot, almenys part, fos Parc Natural de l'Empordà.

—De l'energia nuclear?

—És evident que s'han de buscar noves fonts d'energia, però que no perjudiquin. El nostre país s'hauria d'investigar l'energia del sol. Malgrat que no tinguem prou informació, cosa que seria molt necessària, jo estic per les energies dolces.

—Què opines del feminisme?

—Hi estic d'acord sempre que no es caigui en l'altre extrem de pensar que perquè som dones som el millor que hi ha al món. El que sí és cert és que hi ha un tant per cent molt elevat de dones que no s'adonen que estan oprimides pel fet de ser dones. En aquest moment tinc molt clar que pel fet de ser dona he tingut, tinc i tindré més problemes que els meus companys de consistori. Fonamentalment el femi-

Maria Rosa Ymbert i Albert va néixer a Figueres el 12 de setembre de 1945, a la Rambla «que marca molt» com diu ella. Els seus pares, són propietaris d'una coneguda botiga de ceràmica del nostre passeig principal. En la seva família no s'hi troba cap precedent polític.

Tota la seva vida, amb un breu parèntesi, com veureu, s'ha desenvolupat a la nostra ciutat. Comenà a anar a col·legi a les Escolàpies i després cursà el batxillerat a l'Institut. Un cop acabat aquest es traslladà a Barcelona per estudiar a l'Escola de

En una festa de Sant Tomàs a l'Institut.

«Tinc molt clar que, pel fet de ser dona, tinc més problemes que els meus companys de consistori»

prou clara la militància i per tant no es vol comprometre. Jo vaig acceptar el número tres de la llista dels socialistes, perquè és en la que m'hi trobava més afí, però sempre respectant aquesta independència o no militància.

—Que t'agrada fer?

—Llegir, escoltar música. Xerrar amb els amics i per sobretot viatjar. També m'agrada el teatre.

—El prefereixes al cine?

—Sí, perquè s'ha de fer un esforç per comprendre'l. El cine t'ho dona tot fet. En el teatre hi ha més comunicació.

—Quina música t'agrada?

—Per escoltar Mozart, Beethoven, Brahms. O coses diferents com el Jazz o la cançó. Per ballar, que també m'agrada molt música lleugera.

—Què llegeixes?

—Una mica de tot, per la professió he de fer-ho. Per distreure'm novel·la i poesia.

—Quins periòdics llegeixes?

—L'Avui, El Periòdic, el Punt i l'HORA NOVA.

nisme no és una qüestió de declaracions sinó una actitud que és el que compta.

—Hi ha alguna cosa que no has pogut fer?

—M'hauria agradat ser pilot d'avió, haver escrit una novel·la, ser actriu de teatre.

—Et penedeixes d'alguna cosa?

—De res; les coses que has viscut serveixen per ser tal com ets. Però potser he confiat massa en la gent.

—Hi hauria alguna part de la teua vida que no voldries tornar a passar?

—Malgrat que he passat alguns tràngols, la tornaria a passar tota.

—Alguna cosa t'ha marcat?

—De marcar, et marca tot. Però traumatitzada no m'hi sento. Ja t'he dit que anar a Barcelona, o l'estada a Arenys m'influïren. També influïen en una persona tenir la infantesa feliç.

—Defineix-te

—Sóc desinteressada. Molt amiga dels meus amics. M'agrada escoltar la gent. Sóc molt emotiva i sentimental, i de massa bona fe.

A la portada, en un dels seus viatges a Strasburg

A Meranges una sortida dels escoltes

Amb els pares i germans en el 40 aniversari del casament dels pares

VENDEDOR

Aprox. 9000.000' -ptas.

GIRONA I L'EMPORDÀ

Importante Empresa de Servicios que comercializa productos de electrónica desea contratar agente de ventas para la zona de l'Empordà y comarca del Gironés. Se trata de un producto especialmente interesante para una amplia gama de clientes, desde particulares a industriales, con muy buenas perspectivas de mercado. El candidato recibirá la formación oportuna contando con un apoyo técnico y comercial posterior.

Es importante que resida en aquella zona, aunque la Empresa ya extendida por toda España, le asigne a la delegación de Barcelona.

Interesados manden datos personales (teléfono de contacto) e historial profesional a G.P.F. calle Cardenal LLuch, nº 3-1º-2ª. -MANRESA- con la referencia 2000.

La Crisi de l'Ajuntament - La Crisi de l'Ajuntament

Comunicat de Premsa del P.S.C.

L'organització local del PSC(psc-psoe), vol presentar, abans de res, les seves excuses als professionals de la premsa i al poble de Figueres, per l'actitut de silenci mantinguda, fins ara, entorn d'aquest afer. Aquesta actitut no és producte d'un menyspreu ni envers els ciutadans, que tenen el dret de ser informats, ni envers els professionals de la premsa, que tenen el deure d'informar.

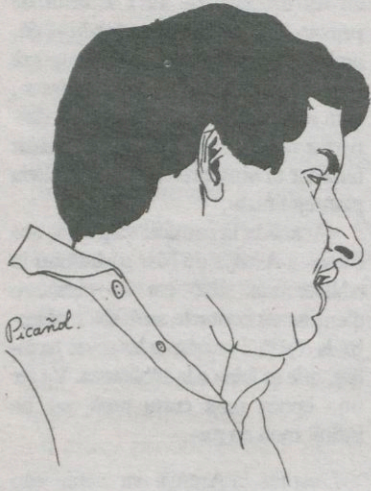
Era i és voluntat del PSC(psc-psoe) el trobar una sortida ràpida i satisfactòria per a tothom a la crisi plantejada, de manera tal, que aquesta afecti el menys possible al normal desenvolupament de la vida municipal. Aquesta voluntat s'havia de traduir, necessàriament, en una política informativa limitada, dins un termini breu. Una proliferació d'informacions contradictòries, hauria dificultat la recerca d'una solució d'aquestes característiques. Aquesta opció, venia també condicionada per un acord sobre el tema entre les dues parts afectades, acord que nosaltres hem complert escrupolosament, tal com acostumem a fer. Al prendre aquesta decisió, hem assumit tots els riscos i totes les responsabilitats que s'en podien derivar, conscients de que era l'únic camí per avançar en la direcció esmentada.

Una política d'acord municipal

Després de les eleccions del 3 d'Abril, el nostre partit va manifestar públicament el seu recolzament a una política d'acord municipal amb CiU, PSUC i ERC-FNC, perquè entenem i entenem que aquesta opció era, tot i la seva complexitat, la única que feia possible la constitució d'un govern estable, que portés a terme una política democràtica i progressista a l'Ajuntament de Figueres, barrant el pas al continuisme de la dreta reaccionària. Aquest ha estat i és l'eix de la nostra política municipal.

L'actitut del senyor Ametlla, negant-se a assumir democràticament les decisions, més que majoritàries unànims, de les assemblees de l'Agrupació de Figueres i la seva manca de col·laboració, no només dificultaven la tasca dels regidors, sino que posaven en perill la continuïtat de l'esmentat acord municipal.

Els repetits intents del nostre partit de solucionar el contenciós, per la via del diàleg i

Martí Palahí, l'home que, segons els socialistes, podria substituir Ametlla.

de la discussió democràtica al seu si, van fracassar, l'un darrera l'altre, al topar amb la posició tossudament tancada de Ametlla. Davant el risc, que el manteniment d'aquesta situació comportava per la bona marxa del govern municipal, el nostre partit s'ha vist abocat, com a conseqüència de la carta de dimissió com a militant que ens adreçà Ametlla el 27 de Juny, a una sortida traumàtica però necessària, i l'ha assumida amb tota responsabilitat. Per aquest motiu, el partit ha acceptat la seva baixa voluntària, amb totes les conseqüències que el fet comporta.

No hi ha ni «durs» ni «moderats»

Hem de constatar que han circulat per la nostra ciutat i, en algun cas, s'han reflexat en la Premsa, una sèrie d'opinions sobre l'existència, al si del nostre partit, de dues corrents (els «moderats» i els «durs») pel que fa referència a aquest afer. Desmentim categòricament aquestes interpretacions, construïdes a partir de la transposició mecànica de certes informacions periodístiques realitzades arrel del Congrés Federal del PSOE, que estan absolutament allunyades de tota realitat. A títol d'informació direm, que les gestions realitzades fins avui per la Comissió Executiva Local i altres instàncies del partit, han estat aprovades, sense cap vot en contra, per l'assemblea de militants de la nostra Agrupació.

En data d'avui, ha estat tramessa a la Junta Electoral de Zona i a l'Ajuntament, la documentació oportuna.

Comissió Executiva de l'Agrupació de Figueres del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)

El comunicat del P.S.C. i l'opinió pública

(Redacció).— Als tres dies, després que es fes públic el comunicat del PSC sobre la crisi de l'Ajuntament, hem copsat l'opinió d'unes quantes persones que d'alguna manera podem opinar sobre l'afer, però sense vinculació amb cap de les dues parts. El nostre criteri en posar ordre a totes les dades, és que res no s'ha d'interpretar com quelcom que vagi a favor de l'Ametlla i contra el PSC ni tampoc a la inversa. Hom pensa que la inclinació general és senzillament contrària, que per uns fets, potser no prou explicats, es col·lapsi la vida municipal tot just endegada.

Vaguetat del comunicat

Els escrits presentats a la Junta electoral de la Zona de Figueres i al Ilmo. Sr. Alcalde de Figueres, així com el comunicat de Premsa de la Comissió Executiva de l'Agrupació de Figueres del PSC, es poden interpretar com un intent desesperat d'evitar que el Consistori no accepti la renúncia al càrrec d'Alcalde presentada per l'Ametlla al Ple de la Corporació.

Després d'onze dies de silenci s'esperava que les declaracions del PSC de Figueres portessin a esclarir el contenciós, però la vaguetat del comunicat adreçat «als professionals de la premsa i al poble de Figueres»—en el qual ni tan sols s'indica en què consisteix la documentació oportuna tramessa a la Junta electoral de la Zona i a l'Ajuntament— no contribueix al tan desitjat esclariment. Tant a nivell de forma com de contingut, l'esmentat comunicat deixa, en tots els sentits, molt a desitjar.

Val a dir que La política informativa limitada i l'actitut de silenci mantinguda pel PSC de Figueres ha aconseguit el contrari del que pretenia, es a dir una proliferació d'informacions contradictòries que no han facilitat precisament una sortida ràpida i satisfactòria per a tothom de la crisi plantejada, afectant el meys possible el normal desenvolupament de la vida municipal. És de suposar que el PSC de Figueres tan conscient i responsable com acostuma a ésser va tenir en compte aquest risc.

Interrogants

Després d'una lectura del text tot una allau d'interrogants, que ens arriben de tot arreu, resten oberts:

Hi havia un pacte de silenci entre el PSC i Ametlla?

Quines decisions de les assemblees de l'Agrupació de Figueres del PSC, Ametlla es va negar a assumir?

Per què l'actitut d'Ametlla posava en perill la continuïtat de la política d'acord municipal amb CiU, PSUC, ERC-FN?

Posava l'Ametlla, amb la seva actitut, en qüestió le conatitució d'un govern estable que portés a terme una política democràtica i progressista a l'Ajuntament de Figueres.

Facilitava el pas al continuisme de la dreta reaccionària?

A quins regidors dificultava la tasca? Als del PSC?. Als del Pacte?. A tots els del consistori?

Pensem que els partits que varen donar el seu suport a la política d'acord municipal, és a dir, C i U, ERC-FN, PSUC es tindrien de definir al respecte.

Per què el PSC de Figueres va esperar tres dies en acceptar la baixa voluntària d'Ametlla i amb totes les conseqüències que el fet comportava, va esperar encara set dies en presentar la documentació oportuna a la Junta Electoral de Zona i al Alcalde de Figueres? Per què no es va trametre la oportuna documentació abans que Ametlla presentés al Ple de la Corporació la seva renúncia al càrrec d'Alcalde?. Què ho impedia?

Per què el PSC de Figueres ha mantingut aquesta situació durant aquests llargs onze dies—duració que la seva comissió Executiva estranyament encara considera «breu»—, si n'era conscient del risc que el seu manteniment comportava per la bona marxa del govern municipal?

En definitiva, després de llegir aquest comunicat, i d'escoltat tothom, es pot dir que el PSC ha tardat massa en parlar i no ho ha fet amb la suficient claredat.

Esteba Caireta, una altra vegada aspirant a la poltrona de la Casa Gran.

La manca de

(Crònica de la Redacció).—

El proppassat dissabte, a primeres hores de la tarda, el Partit Socialista de Catalunya facilitava als informadors un comunicat per tal d'explicar la seva postura oficial davant la crisi produïda entre el Partit i el batlle Josep Mª Ametlla.

Abans, a les deu del matí, habien presentat a la Junta Electoral de zona la documentació que estimaren necessària per a aconseguir el cessament d'Ametlla com alcalde, com a conseqüència de la seva dimissió presentada al Partit. L'esmentada Junta haurà de pronunciar-se sobre el cas i d'acord amb la Llei electoral que, segons opinions no és massa clara. Els socialistes creuen—segons l'opinió de llurs assessors jurídics— que el procediment serà ràpid. Altres especialistes consultats per HORA NOVA pronostiquen que el resultat final pot retardar-se molt.

Manca de jurisprudència

La manca de jurisprudència sobre un cas com el que s'ha produït a Figueres fa suposar que l'estudi de la Llei haurà d'ésser llarg i meticulós. Així, per exemple, podem llegir en el B.O.E. (30-5-79). Després de referir-se al famós article 11.7 de la Llei d'Eleccions Locals, l'escrit diu: «Tanto las causas de incapacidad, incompatibilidad y pérdida del cargo en términos que se acaban de exponer deberán resolverse en el pleno de las corporaciones respectivas. Contra los acuerdos de las corporaciones podrá interponerse recurso contencioso-administrativo de conformidad con lo establecido en el artículo 5°, 2 del Real Decreto 561-79 del 16 de marzo (R-840) por el que se dictaron normas para la constitución de las corporaciones locales».

Segons la interpretació d'aquest darrer paràgraf, sembla que la Junta de Zona hauria de passar l'assumpte a l'Ajuntament a fi que es convoqués el Ple per a decidir. El resultat d'aquest Ple, podria o no determinar la sortida d'Ametlla. Però ara les coses canviarien perquè en ser una determinació produïda en el sí de la corporació, es podria interposar, per part dels socialistes o del batlle, el corresponent contenciós-administratiu.

Deixem, doncs, aquestes consideracions legals i tornem al eix del tema. La primera topada ente el Partit i Josep Mª Ametlla es produí, segons sembla, el 23 d'abril. Feia quatre dies que el batlle havia estat proclamat. Els motius d'a-

Crisi de l'Ajuntament

jurisprudència

questa topada podrien centrar-se en una primera discrepància sobre la manera de conduir l'ajuntament. O sigui un primer intent d'Ametlla de desmarcar-se de l'executiva del Partit. A partir d'ací tot un seguit de desacords, segons es desprèn del comunicat del PSC, la gravetat dels quals no encertem a endevinar, car tampoc no ens han estat exposats amb detall.

Possible pacte del silenci

Sobre el retard en la presentació del comunicat es parla d'un possible pacte de silenci amb Ametlla. Podria ser així ja que per part del batlle tot el que hem obtingut fins ara, és el ja famós «no coment». Es pot pensar, però, que l'existència d'un pacte amb Joan Reventós és força possible.

El que si és important però, és l'opinió del figuerencs que no compren ni aquesta aturada de l'Ajuntament provocada per un partit, ni perquè aquest mateix partit encapçalés la seva llista municipal servint-se d'un home amb el quals podia pensar que es presentarien diferències, degut a diverses circumstàncies, entre elles l'edat d'un i dels altres. La suposició que es poguessin preveure aquests diferències ve avalada pel primer incident ocorregut ja el 23 d'Abril.

L'assumpte de les discrepàncies és notícia una altra vegada amb motiu de la renúncia del batlle. En la lletra que adreça als membres del consistori, es queixa d'aquests divorci entre ell i els regidors del partit com també que s'intenta retallar l'autoritat de l'alcalde.

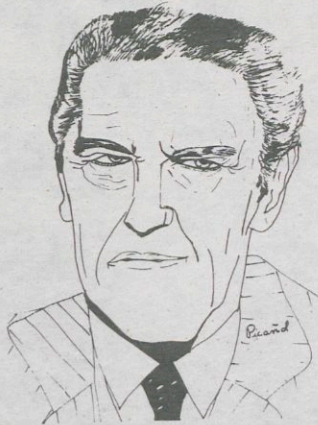
El cas, en secret

Per la seva banda els altres partits representats a l'Ajuntament no fan comentaris. alguns, però, acusen al PSC de portar el cas Ametlla en secret fins els darrers moments i de no haver-los informat degudament.

Finalment direm, tot esperant el que decideix la Junta de Zona, que l'escrit presentat al batlle per part dels socialistes per tal de demanar la convocatòria d'un ple extraordinari no té la força necessària car és signat per cinc membres del partit que no són a l'Ajuntament.

Tenim entès que els que poden forçar l'esmentada convocatòria són un mínim de set regidors, es a dir la tercera part dels membres del consistori.

El quatre d'abril, després de les eleccions deiem que la pilota era al taulat. Ara hem de dir que aquesta pilota tornar a ésser al taulat. La solució pot arribar avui mateix. O potser haurem d'esperar molt temps.

Ametlla, a l'espera dels aconteixements.

Ametlla, TVE y Dalí

Estamos seguros, señores de nuestra gloriosa televisión, que una discrepancia entre el alcalde de Figueres y sus compañeros de lista, que han provocado al fin la renuncia del primero a su cargo, no hubiese merecido un espacio en uno de sus telediarios a nivel estatal y la cosa, simplemente, hubiese ocupado unos minutos en el programa regional. Pero, amigos, está claro, cada vez más, que el medio gubernamental de información está al acecho de cualquier noticia que pueda poner en entredicho la actuación de cualquier ayuntamiento de izquierdas y barrer para casa. Así ha sucedido ahora con el caso Ametlla. Rizando el rizo hasta la ridiculez, acaban de informar, inadmisiblemente, que el alcalde ha saltado a causa del asunto Dalí.

Pues no, señores de nuestra gloriosa televisión. La desfestración de Josep Mª Ametlla no va por ahí. El alcalde deja el Ayuntamiento porque su línea de conducta no camina paralela con la de sus compañeros socialistas en el consistorio. Los figuerenses vemos esto muy claro y podemos o no estar conformes con la actuación de los socialistas o del alcalde. Es cosa nuestra. Lo que no podemos admitir es que desde la pantalla del comedor se nos diga una y otra vez que nuestra Comisión de Cultura ha metido la pata y que ahora se remate la información diciendo que ello ha provocado la caída de la primera autoridad. Si el cartapacio municipal figuerense es de izquierdas, pues eso, es de izquierdas. Partidos y coaliciones, con los votos del pueblo en el bolsillo, así lo quisieron. Ahora no metan ustedes el remo, que se les ve el plumero. El asunto Dalí fué cosa ya del mes de Junio, y la crisis viene de antes. Osea que vean ustedes...Es una lástima que esten engañando a todas las gentes de España. A todas menos a nosotros, los figuerenses, porque aquí, ¡tarará que te ví!

J.M.

L'alcalde visita la Diputació

(Redacció).- El batlle de la ciutat, Josep Mª Ametlla visità el propassat dilluns la Diputació. Si bé els motius d'aquest viatge no han estat explicats oficialment, sembla ser que estan relacionats amb la reunió que sobre el Pla subcomarcal es va celebrar a Figueres fa uns dies i que, segons algunes informacions, va ser convocat directament per la Comissió d'Urbanisme del nostre Ajuntament.

També circula per Figueres un comentari en el sentit de que Ametlla no vol deixar l'alcaldia fins que es resolguin algunes qüestions endegades per diverses comissions, entre elles la que hem esmentat ja del Pla sub-comarcal.

Sobre el fet de deixar l'alcaldia, Ametlla ha dit que s'ha de decidir en un ple extraordinari que convocarà. Darreres notícies semblen confirmar que aquest ple es celebrarà el proper divendres dia 13.

per la
VORAVIA

R. Guardiola Rovira

En les lectures dels catalans Josep Pla hi té un lloc destacadíssim. No hi ha cap dubte que és l'escriptor més llegit. La seva amenitat, el seu sentit de l'humor —millor de la ironia— produeix que la gent es deixi influenciar pels seus temes i parli de cuina, de paisatges, del passat del país, de les situacions econòmiques, de les seves cròniques o dels seus personatges.

Josep Pla ha aconseguit que es llegeixi molt més en català del que es llegiria. Aquest és un fet evident i positiu. I ha fet per Catalunya i la seva cultura l'obra pròpia d'una gran figura. Perquè en Pla és una gran figura de la literatura catalana. Qualitat i categoria que el poble ja li reconeix en vida.

Però Pla és actualitat anyalment per la Primavera. El Premi d'Honor de les Lletres Catalanes posa el seu nom en els desigs de tots. Els entesos ja diuen a cau d'orella: —No ho serà. encara no ha canviat el jurat.

La gent del país no entén què hi té a veure la figura d'en Pla amb un canvi de jurat. Li sembla que els mèrits són els mèrits i que són tan evidents, que si es volen ignorar o fer veure que es mira cap a

un altre cantó el jurat queda en fora de joc.

Crec que els mateixos guardonats amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes es sentirien més reforçats si en Pla fos a la llista. Penso que els primers decebuts són ells. Fins potser se senten violents d'ocupar el seu seti.

Llegim constantment opinions contestatàries als criteris d'atorgació del guardó. No es tenen en compte. S'ha de persistir en una actitud que és injusta i inconseqüent. Si cada vegada que no s'atorga el Premi a Josep Pla es comet una injustícia, veieu les que ja s'han produït.

La qüestió sempre ha anat aclarint el plantejament: Aquest és senzill i primari. Els catalans estarien d'acord en el premi a Pla, i per la història queda aïllada la posició recalitrant del Jurat.

Les meves lletres no pretenen pas aconseguir res. No poden, ni és la seva intenció. És quasi segur que tot seguirà com fins ara. Els arbres canviaran les fulles, els ocells faran els seus nius, el calendari seguirà i en Pla, també, éssent la primeríssima figura de les lletres catalanes. Em penso que ja n'hi ha prou. La resta és accidental, passa, i el temps difuminarà noms i premis.

Parades d'Extrema dreta

(Redacció).- Diumenge durant tot el dia, i a la plaça de la font membres de «Fuerza Nueva» instal·laren una parada de propaganda de la seva organització. Els joves, alguns de molt poca edat, eran de fora de la ciutat. Tots ells lluien uniformes de la seva organització i venien material segons la seva ideologia: revistes, banderes, escuts, llibres i cassettes etc.

Josep Pla

DELEGAT PER A FIGUERES

Empresa de Serveis Immobiliaris d'àmbit provincial, PRECISA:

- Persona jove, dinàmica, responsable i lliure del Servei Militar.
- Haurà de realitzar una gestió Comercial i Administrativa en la zona de Figueres-Roses-L'Escala.
- No és imprescindible, però es valorarà l'experiència en assumptes immobiliaris.
- Residència a Figueres. Total integració a l'Empresa.
- Interessats telefonar al NUMERO 21.91.50

HORA BOJÀ

Contactes

Sabem que s'han establert contactes amb el PSC i la NASA per veure si l'Skylab podia caure en un determinat punt de Castelló d'Empúries.

Sort

Una militant socialista ens deia que el partit està de mala sort. Primer l'afer de la plaça Dalí, ara el cas Ametlla. Solament falta que ens caigui el «Skylab» al damunt.

Preguntes

La crisi va sorgir a la llum pública quan el senyor Ametlla no va assistir al ple de l'ajuntament i en canvi va anar als premis literaris del Casino. Era la «fiebre del jueves noche». Molts li preguntaren estranyats: «¿Qué hace un chico como tú en un sitio como este?» Altres més interessats en la seva decisió li digueren: «¿Qué haces cuando se acaba la música?»

Entrevista

Un cop enterats del problema municipal hem fet una entrevista al batlle:

—Quins problemes té la Vila?

—Entre altres que és Vilallonga.

—Es diu que viu sense fer res, com un lord?

—Jo Lord? ca. No, no.

—Se l'acusa d'anar Palahí, pal allà?

—No. Ara em retiraré dalt d'un Puig, en una Casa de Mont-talat, per sentir cantar Romans als vells.

—Era massa «Espinoso» la Rosa socialista?

—Ho és molt més «el Romero»

—Què ha originat la crisi?

—Va sorgir Arranz d'uns enfrontaments de si «Esteba» o és meua.

—Que pensa de les actuacions del seu ex-partit?

—Plena de gira Gonzalez definiria.

—Que opina d'aquest problema?

—Qué és Cru mols s'ho pensen. Jo també. De fet he estat el Blanco d'una situació interna del partit.

—Que li hauria agradat ser?

—M'hauria agradat ser concebut Ferrer

—Es defineixi

—«El muerto al hoyo y el vivo el Zoyo».

NO SÓN COHERENTS...!
NO SÓN COHERENTS...!

A VEURE... A VEURE...

OSTRES, TU! NO HO HAVIA VIST EN CAP VIATGE ... JE.. JE!!

GUAITEU-LO, COM HA CAIGUT

QUE N'ÉS DE BONICA, AVIOT LA TINDRE'!

ARA EM PODRÉ DEFENSAR

MIRA, AMETLLA: JA QUE NO POTS VENIR A BALLAR, ET POTS JUGAR LA BARA AL BINGO

Plumero

El que també ha ensenyat el «plumero» ha estat el senyor Fajol. El manec i tot se li ha vist. A ell que li vingui gent a veure quatre quadres, o a comprar un parell de marcs i sobretot unes quantes camises o calçotets a l'altra botiga. És tant el seu desig que si a l'agost, com diu ell, no passa res, s'oferirà per tornar a fer de batlle interí, que en sap molt, i així l'espectacle serà total.

Espectacles

La darrera setmana és projectada la coneguda pel·lícula «10 negritos». Com ja és sabut tracta de 10 regidors de l'Ajuntament figuerenc, 7 del Psc, 2 del PSUC i 1 d'ERC, que estan negres veient l'actuació de la dreta, i que misteriosament comencen a desaparèixer. En principi es creu que es culpa de una persona de fora (d'UCD?), però després resulta que és un d'ells mateixos, que més tard també desapareixerà per presentar-se a oposicions.

Desmentiment Substitució

S'ha desmentit que la dimissió del senyor Ametlla fos deguda per la quantitat de gasolina que gasta, sobretot després de la puja, en anar i venir de Castelló d'Empúries. Per tant, tampoc és cert que el PSC li negués un plus per desplaçament.

Sembla que hi ha una proposta per tal que el substitut del senyor Ametlla sigui Salvador Dalí. D'aprovar-se aquesta proposta els plens es celebrarien al Museu Dalí i acabarien amb un «Visca Figueres!» i «Visca l'estació de Perpinya!». De confirmar-se la notícia s'espera que augmentin el número de visitants, per tant els comerciants de la ciutat ja han començat a recollir firmes.

Pintors

Si l'Ametlla va tornar trencat el carnet del partit, els del PSUC li trencaran el carnet a Evarist Vallés. Primer amb l'afer «Dalí» va dir que el consistori (on hi ha dos «hermosos» regidors comunistes,) la vessava. Ara, malgrat que es va presentar a la llista del PSUC, diu que no hi hauria d'haver ajuntament. Doncs, per què et presentaves noi? Per propaganda?. Ja ho diu en Pijoan: «Aquests artistes....»

Gastronomia

El senyor Bertran, home de pes dins el PSC, ha assegurat que la seva bona salut i el seu perímetre, no sonfruit de menjar Ametlles. Es desmenteixen així els rumors que apuntaven a una distensió entre el batlle i els membres de l'ex-reagrupament.

Opinió

Preguntat el senyor Esteba sobre la crisi socialista ens va contestar que abans de respondre tenia que consultar al partit. L'endemà ens diria: ho he consultat al partit, i hem decidit que abans d'opinar sobre el cas, ho consulti amb el partit.

DOS COFS...!
DOS COFS
M'HAURAN DE VOTAR...!

JOSEP M. AMETLLA, UN COP DIMITIT, EN LA SEVA NOVA OCUPACIÓ DE LOCUTOR DE L'EMISSORA

Eslogan

El nou eslogan del PSC és: «Entra, i surt, amb nosaltres de l'Ajuntament»

BÚSTIA

«DIGUEM EL NOM
DE CADA COSA...»

Encara que faci molts de dies d'ençà del rebombori aixecat a l'entorn de la Plaça dedicada a Salvador Dalí i Gala, i potser perquè ja ha passat, ens agradaria fer-hi algunes reflexions, ja que nosaltres pensem que aquests dies hi ha hagut més passió que reflexió. Més passió, perquè d'alguna manera hom ha confós la democràcia amb rebentament. Els qui no habíem viscut cap més democràcia que aquesta, no creiem, i no ho volem creure, que es pugui confondre llibertat d'expressió amb trucades anònimes de mal gust esbrancar la gent pels carrers pel sol fet de ser favorable al canvi de nom d'una plaça. ¡Si llibertat significa rebentar, quin desencant! Ser demòcrata deu ser quelcom més que haver estat en desacord amb una dictadura, i a nosaltres ens sembla que aquests esparraments de vestidures tan sorolloses tenien molt d'aquí **mano jo** i molt poc de **seiem i parlem-ne**.

Nosaltres, és clar, estem pels canvis de nom del carrers i defensem els noms autènticament populars, sense cap tipus de pressió política. ¿Què en

ferem de tenir una plaça dedicada a en Pere, en Pau o en Berenguera, si tots, d'aquella plaça o carrer, en diem un altre nom: de Les Patates, del Gra, del Teatre, de la Riera, etc...? Més d'una vegada tots ens hem trobat que algú ens ha demanat si sabíem on era, per exemple, el carrer de «Mártires de Teruel», i nosaltres amb cara de sorpresa, com si ens diguessin Llúcia, habíem de respondre negativament. Aleshores anàvem al veí i li deïem: «Escolta, tu, on és el carrer **Mártires de Teruel**» i després de pensar-s'ho responia, «em sembla que és el carrer **Ample**, però ara no n'estic segur». I fins i tot en fèiem una endevinalla entre els companys «Ah, que no sabeu on és la Plaça de Calvo Sotelo?... I la cara de badochs de tots plegats era l'única resposta.

Nosaltres estariem molt contents, doncs, de tenir una Plaça de Catalunya i una Plaça de Dalí, i una altra de Pous i Pagès i moltes altres més, però que ho fossin de dret, que tothom les conegués com a tals i no per un pseudònim.

Aquests dies també molta gent de diversos indrets de Catalunya i de

l'estat espanyol hi ha volgut posat cullerada. Això està bé, si es fa amb delicadesa, però si no val més callar, perquè la política de Figueres cal que la fem especialment els figuerencs, i la de Girona els gironins... Però, de totes maneres, voldria recordar a tota aquesta gent que la nostra vila ja ha dedicat a Dalí una escola, a la casa on va néixer hi té una placa commemorativa i que aquesta mateixa vila li ha cedit un antic Teatre Municipal perquè el converteixi en el seu Museu. A més a més, quan l'Ajuntament entrant va proposar el canvi de nom de la Plaça, en aquell mateix dia i moment demanava que fos possible de dedicar-n'hi una altra que tothom pogués reconèixer amb l'únic nom de Dalí-Gala. ¿Hi ha gaires poblacions en aquest país que tinguin tants indrets dedicats a un personatge que n'és fill? Doncs poder sí, però comptem...

Algú va escriure que Figueres sense en Dalí no seria res! Per l'amor de Déu senyor periodista, informeu-vos! És veritat que el Museu Dalí és una font d'ingressos per a Figueres i que li dóna més aire que no tenia, però llegiu en Pla, si us plau i si no us

agrada repasseu la història sociocultural de la vila. I un consell, abans de dir saltataulells procureu no se vos el primer de saltar.

Finalment voldríem recordar aquells versos de Salvador Espriu que en èpoques anteriors recitàvem demanant el dret d'opinió, perquè caldria tornar-los a repassar en aquests moments en què hem d'aprendre a ser demòcrates: «... recorda sempre això, Sepharad. / Fes que siguin segurs els punts del diàleg / i mira de comprendre i estimar / les raons i les parles diverses dels teus fills.»

Jordi Caixàs i Borrell

LOS ENFERMOS Y EL
C.NATACIÓ FIGUERES

Con el ruego de que publique este escrito, contesto a la nota aparecida en L'Empordà del 5.7.79, nº 74 encabezada por un título que dice «Los enfermos se quejan del fútbol en pista», en su sección de «Figueres noticias».

Antes de entrar en un análisis

sobre la nota en cuestión, quiero decir que efectivamente, los enfermos tienen razón al quejarse. Es cierto que los días de competición, pese a los esfuerzos de la junta (carteles en la entrada, advertencias a los delegados de los equipos, etc.), cuando se consigue un gol ó hay una jugada polémica, los aficionados gritan, animan, y aplauden, pero ¿como evitarlo?, ¿acaso existe algun deporte de masas en el que el público permanezca silencioso?.

Ni los enfermos tienen culpa de que Hospital y Club estén pensados con los pies, ni los aficionados al deporte tampoco, por lo que ruego a quien se queja a traves de la prensa, en vez de venir a dialogar para buscar soluciones, busque la manera de trasladar o el Hospital ó el Club a otro sitio.

Por otra parte me sorprende que nadie del Hospital se quejara públicamente, cuando durante la Fiesta Mayor, dos empresas privadas (Circo y Entoldado), estuvieron durante diez días privando de descanso, hasta altas horas de la madrugada, a la totalidad de vecinos de esa misma zona, ¿acaso entonces no había enfermos?.

También me choca que dicha nota diga «sin considerar aquel Ayuntamiento que los edificios hospitalarios estan rodeados en todas partes de zonas de silencio», por favor señor periodista, que conozco infinidad de centros rodeados de calles super transitadas, campos de deportes, etc., como ejemplo tiene Ud. La Maternidad de Barcelona, al lado tiene el Camp Nou y muchas noches, cien mil almas gritan que se las pelan.

También me choca que a la segunda jornada de nuestro torneo, casi sin haber comenzado, ya aparezca una nota de queja, ¿se ha informado Ud. antes de si el Club organizador ha tomado medidas?, si no lo ha hecho, por que afirma que no las hemos tomado?.

Que conste que no me sorprende en absoluto la nota en cuestión, en el Club Natació ya estamos acostumbrados, de un tiempo a esta parte, a que se trate de zancadillear todo ó casi todo lo que organizamos.

En fin Sr.Director, trataremos de evitar al máximo los ruidos y si no lo conseguimos, pido público perdón a quién podamos molestar, que comprendan que sólo son dos días a la semana durante mes y medio, que comprendan que con los beneficios que nos reportan este tipo de actos, conseguimos llevar adelante este difícil barco. Sé que ellos, los enfermos, lo comprenderán, aunque también se, que los otros enfermos, seguirán quejándose.

Reciba un cordial saludo.

Fdo. Angel Caamaño-Presidente
C.N.Figueres

AGRUPACIÓ MÚTUA

DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

MUTUALITAT DE PREVISIÓ SOCIAL

Des de 1902 oferim una àmplia gamma de previsions i ajuts.

- MALALTIA
- ALTA CIRURGIA
- CIRURGIA INFANTIL
- INVALIDESA
- DEFUNCIÓ
- ORFENESA
- PREMIS A L'ANTIGUITAT MUTUALISTA

Recordem als socis

que encara no pertanyen a la totalitat de les Seccions, que poden sol·licitar d'inscriure's a totes les que vulguin mentre no hagin arribat a complir 50 anys.

Si vostè encara no és soci,

segurament l'interessarà de conèixer amb detall els beneficis que l'Agrupació presta als seus associats.

Poden ingressar com a socis de l'Entitat els homes i les dones que tenen una edat compresa entre els 16 anys complerts i els 40 encara no complerts.

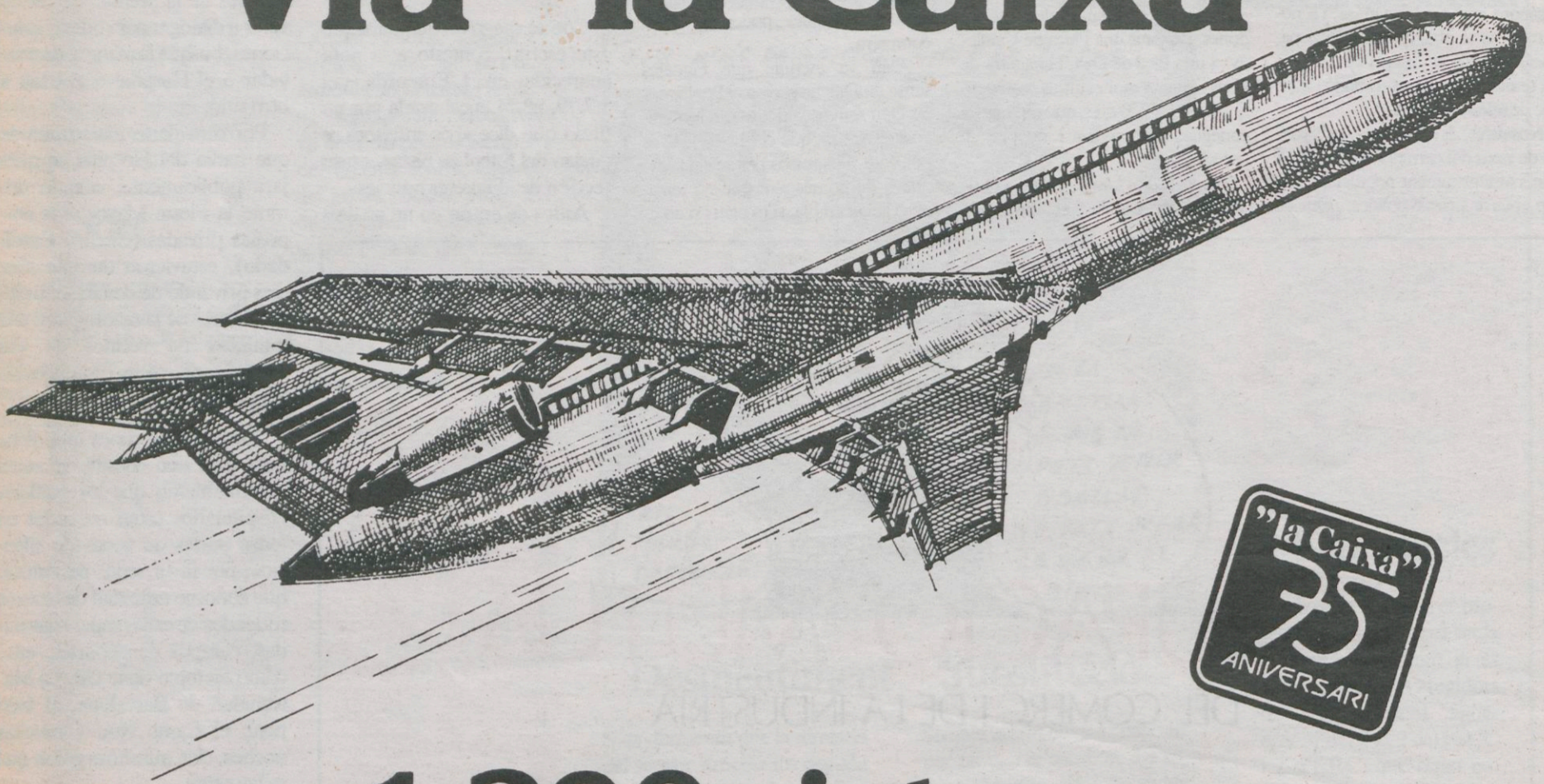
De molt bon grat facilitem informació al nostre edifici social, o bé per carta si s'estima més escriure'ns.

Granvia, 621 Telèfons 318 18 00 - 318 40 50
Barcelona (10)

A hores d'ara ja tenim més
de **200.000** associats

Quantitats que hem satisfet durant el passat mes de Juny	
Prestacions	Pessetes
Per Malalties	36'8 milions
Per Alta Cirurgia	19'8 milions
Per Cirurgia Infantil	2'5 milions
Per Invalidesa	9'5 milions
Per Defuncions	28'4 milions
Per Orfenesa	9'0 milions

A l'Argentina i al Brasil via "la Caixa"

**1.200 viatges,
dos per Oficina.**

Números del 25 de juny al 31 de juliol.

I si no vol viatjar, pot triar la segona opció.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

RUEGO AL GOBIERNO DE LOS SENADORES
FERRER Y SOBREQÜÉS

Deficiencia sanitaria en la Costa Brava

(Redacción).— Los senadores por Girona, del grupo parlamentario «Catalunya, democràcia i Socialisme», han formulado al gobierno un ruego para que les sea contestado por escrito.

Motivación

Desde hace años venimos sufriendo, en las zonas turísticas, deficiencias importantes en muchos campos infraestructurales y de los servicios, debido a que están proyectados para la población autóctona, sin contemplar el incremento masivo de visitantes que reciben en determinadas épocas del año.

En la zona de la Costa Brava este problema adquiere grandes proporciones, porque la población fija queda superada por la población flotante de una manera impensada, según vemos en las principales localidades (Alt Empordà):

para atender a las necesidades sanitarias de tantas personas, las cuales en épocas estivales precisamente se agravan aún más en determinadas contingencias.

El problema de atención médica podemos dividirla en diferentes niveles, según las localidades sean superiores a 6.000 habitantes, o inferiores a dicho tope, o que algunas de éstas hubiesen tramitado la calificación de Partido Médico libre.

Ruego al Gobierno

Que mientras no se transfieran los Servicios Sanitarios a la Generalitat de Catalunya, es necesario que en la Costa Brava, donde en épocas punta del verano queda septuplicada la población, el Estado con el concurso de la Generalitat, la Seguridad Social, las Corporaciones Municipales, Colegios Profesionales, etc. debe preocuparse de

Habitantes estimados	Población 1975 meses punta verano	
Cadaqués	1.272	15.000
Castelló d'Empúries ...	2.251	90.000
L'Escalà	3.624	80.000
Llançà	2.997	30.000
Portbou	2.388	10.000
El Port de la Selva	958	12.000
Roses	7.379	80.000
	20.870	317.000

Naturalmente, este desbordamiento provoca graves insuficiencias en muchos servicios, y especialmente en el Sanitario.

Contemplando solo la demografía autóctona, sin tener en cuenta la población estacional, la Sanidad presenta grandes déficits en el campo hospitalario. Pero, no es ésta la motivación de este ruego, sino la falta de Personal Profesional Médico y A.T.S.

que se preste asistencia médica y de A.T.S. en cada localidad de acuerdo con las exigencias técnicas mínimas.

Se ruega asimismo al Gobierno que para esta temporada turística que iniciamos, y en un Plan de Urgencia, se dispongan Médicos y ATS, suficientes para atender a la población establecida y a la transeunte, en cada población.

Portbou DIVENDRES dia 13

Primera cantada d'havaneres

(Redacció).—El proper divendres i en el Passeig Marítim davant l'Ajuntament, tindrà lloc la 1ª Cantada d'havaneres a càrrec de **Roses Canta**, conjunt del que forma part el nostre corresponsal

de **Roses Martí Balló**.

La cantada ha estat organitzada per l'Ajuntament - conselleries de Cultura i Turisme i amb el suport de **La Caixa**.

A BENEFICI DE L'AJUNTAMENT
**Es rifaran quadres de Capelleras,
Molons i Vallès**

(Redacció).—En el local **La Camelia** de la Vajol, quedaren exposades les obres que els pintors **Miquel Capelleras**, **Ramon Molons** i **Evarist Vallès** han donat per tal que l'Ajuntament pugui recaptar alguns diners mit-

jançant una rifa.

La mostra s'inaugurarà en l'esmentat local el proper dia 15 de Juliol i es clourà el 15 de setembre. El sorteig, d'acord amb la Loteria nacional se celebrarà el 22 també de setembre.

COMARCAL

Dificultats Democràtiques

Després de tants anys sense democràcia, les forces d'oposició al franquisme es presentaren a les eleccions municipals amb ambiciosos programes. Tres mesos després, la majoria d'alcaldes i regidors coincideixen en afirmar les terribles dificultats que han de superar diàriament i que pateixen tant de l'interior del propi ajuntament, on costa de penetrar en l'aparell burocràtic, com de l'exterior, amb un electorat —i molt particularment quan hi ha una dreta derrotada— que exigeix rapidesa i punxa per qualsevol detall.

Aquesta situació es veu agreujada als pobles. D'una banda, perquè els nous ajuntaments (que no ho són tots, perquè en alguns llocs guanyaren els mateixos de sempre) paguen la inexperiència.

Un alcalde jove em deia fa

poc: **No em pensava que un poble petit donés tanta feina.** I no és fàcil, efectivament, fer-se càrrec d'unes economies febles, d'una situació urbanística empentegada i d'uns problemes que ja venen de lluy. Si a sobre s'hi afegeix que en alguns pobles, i en uns quants a l'Empordà, ha coincidit la pujada dels nous ajuntament amb la retirada d'antics funcionaris municipals, es comprèn que s'agregui la situació.

Quins projectes s'han acomplet al cap de tres mesos de gestió? Pocs. Simplement s'ha començat a conèixer el funcionament intern dels Ajuntaments, s'ha patrocinat alguna festa popular, s'ha canviat el nom d'alguns carrers i s'ha aplicat alguna norma ja existent que ningú complia. Tot amb força por, perquè quan s'ha tirat endavant

quelcom, tothom s'ha cregut amb el deure que ara ja es podia protestar. Naturalment, la incomprensió s'ha vist molt més reflectida en els sectors fins fa pop franquistes que amb clares intencions boicotejadores s'han oposat a les primeres mesures. No fa gaire, vaig sentir, arran de l'aplicació d'una taxa municipal en un poble: **«Si això és la democràcia, és pitjor que la dictadura».** La frase té unes ressonàncies que no poden enganyar ningú, però que cal tenir en compte. Són obstacles que formen part d'una gestió democràtica i que cal acceptar encara que possiblement retrassin l'actuació dels nous ajuntaments, però és d'esperar que a la llarga serveixin per a establir una trajectòria més neta i ferma que la d'abans.

Pep d'Esquer

La premsa comarcal

Jaume Guillamet ha dedicat tot un llibre a parlar de la premsa comarcal de Girona: la d'abans de la guerra civil i la de després, que segons ell «ha tingut un protagonisme indiscutible i trascendental». I és ben cert: durant tots aquests anys les revistes locals i comarcals han fet un gran servei. Nascudes unes al redós de l'Església, acompanyades d'altres per entitats culturals o esportives, han anat servint puntualment la petita notícia del seu nucli, però han fet possible també el gran diàleg comunitari sobre tota mena de qüestions polítiques i econòmiques, socials i culturals. Han donat informació i han creat opinió. Han polaritzat els esforços vivificadors de la realitat cívica i han fet surar per damunt de la general atonia l'esperit de la col·lectivitat. Han dit la paraula i han donat la cara contra totes les limitacions internes i contra els entrebancs exteriors.

Ara, amb la normalització democràtica i amb la recuperació autonòmica, un horitzó nou i immens s'obre de bat a bat per a les revistes locals i comarcals. La democràcia municipal ha de comportar una riquesa i una transparència informatives inèdites; el nou poder que assoliran les comarques provocarà també una densitat i una vivacitat inesperades en la temàtica específica d'aquestes publicacions; les qüestions llargament silenciades es plantejaran directament al carrer i els grups animadors de la vida col·lectiva multiplicaran la seva presència arreu. I tots aquests fenòmens hauran de tenir a les pàgines dels papers una traducció periodística immediata.

Amb això, les revistes locals i comarcals es configuren cada dia més com uns elements imprescindibles per al coneixement de la realitat que

ens envolta, i s'anuncien com unes eines indispensables per a reconstruir demà mateix les vicissituds de la nostra petita història.

Però perquè sigui així no n'hi ha prou que les revistes *Existeixin*, com venturosament existeixen. Cal, a més, que siguin *Controlades* socialment, en els aspectes físic i bibliogràfic; que siguin realment *Accessibles* al públic en qualsevol moment i en un lloc apte per a la consulta, i que els seus continguts siguin *Recuperables*, és a dir, que la seva referència concreta surti com a resposta de la pregunta formulada per l'interessat.

Això implica que les revistes aparegudes siguin recollides i identificades; que siguin arxivades ordenadament, i que siguin analitzades tenint en compte les necessitats dels futurs usuaris. Aquesta tasca és la que porta a terme el CID de Girona (Centre d'Informació i Documentació de la Cambra de Comerç); no solament disposa de les revistes que actualment es publiquen a les comarques gironines, sinó que les conserva degudament classificades i, el que és més important, de totes elles en practica un buidatge que dona lloc a les corresponents fitxes dels textos importants relacionats amb la vida socioeconòmica de casa nostra.

Aquest fons documental, permanentment actualitzat, assegura a cada revista una pervivència superior a la de la seva vida periodística estricta i la converteix en matèria d'investigació i d'estudi. D'aquesta manera tan senzilla, la premsa comarcal i el CID de Girona comencen a escriure la història d'un temps i d'un poble.

Narcís-Jordi Arago

MINISTERIO DE CULTURA

Afectan a Empúries, Llançà y Castelló d'Empúries

ACUERDOS DE LA COMISION DEL PATRIMONIO HISTORICO-ARTISTICO

(Redacción).— En una reunió del mes de junio, la Comisió Provincial del Patrimonio Histórico Artístico estudió en lo que es competencia de la comisió las obras siguientes: En **Empúries**: proyecto de construcción de un quiosco-bar frente a la entrada del aparcamiento de las ruinas de Empúries, respecto del cual la Comisión se pronuncia en

forma desfavorable dado el lugar en donde se desea instalar y el carácter permanente que se observa en el proyecto presentado.

La Comisión dejó en suspenso su decisión por falta de documentación completa o por necesidad de refrendar los proyectos que a continuación se indican: en **Llançà**, proyecto de construcción de departamentos en el paraje Cau

del Llop y proyecto de construcción de 36 viviendas y garages en el Puerto de Llançà.

Informar a la dirección General del Patrimonio de Archivos y Museos sobre la obra proyectada por el Ayuntamiento de **Castelló d'Empúries**, previo derribo del depósito de aguas y otros restos de edificaciones ruinosas junto a la iglesia de Santa Maria.

LES LLEGENDES DE JOSEP M^A XAMPENY

En la primera part d'aquestes llegendes, publicada en el darrer número d'HORA NOVA, l'autor ens relatà la mort d'un arbre al Molí d'en Robert i la història de la pedra dreta, transformada misteriosament des de Ceret a Oliveda. Xampeny ens explica avui altres rondalles.

En la petita esplanada verda la família reposava panxa al sol... altres llegien... i jo...

Contemplava el dentell de pedra que dona pas a l'entrada del Molí d'en Robert i amb veu alta anava dient els números que formen la data de la construcció del mateix, 1.768.

—Carat !!!...vaig exclamar ja fa 211 anys, amb els dits repassava amorosint ls signes quan unes paraules que no vaig entendre seguides d'una rialla de flautí van aclaparar la meua atenció. Els meus ulls curiosos, miraren vers aquell indret. Allà al costat de la petita mitja volta en que el curriol d'aigua humiteja les pedres més cansades hi havia un home rabasut arrupit entre unes canyes... El mirar tenia el color de la gota de rosada i bellugant la mà indicava que m'atences vers on ell estava.

Vaig anar avançant. Quin remei, quin remei em quedava!

—Ssss. No feu remor! que en aquest moment l'aigua reposa i el peix descansa. Però, he de dir-vos que si no ho sabeu que l'any que es construí aquest molí era pels voltants de 1.100. Mireu si n'ha passat de temps, però el temps no passa.

—Ja sé, que heu parlat amb el geni del bosc i amb el de l'aire allà en l'altura. Jo, sóc el de l'aigua fresca i cantarina i en aquest reconet tan ple de vida, en que el riu ronroneja tonades somniadores, vos he esperat molt de temps. Ara, ja estic content!...Al fi, ha arribat el dia que puc veure vostra ànima mullada amb el neguitós afany de l'alegria, perquè...vos estimeu el líquid de la terra brolla, el que neix de la neu mig adormida, el del plugim capaç de fer reviure l'herba seca. Mullena violada que s'escorra vlavina o anacarada, verdosa i bellugadissa com la fulla verda i tendrosa, roja com el color de l'argila que acaricia en passar.

He viscut molt i molt he de viure

DIRECTOR SUCURSAL BANCARIA
para oficina de Vic
GESTOR BANCARIO
misma oficina

Precisa entidad Bancaria de ámbito nacional, deseando para ambos puestos, personas de buena presencia con buen dinamismo, capacidad de lucha y experiencia en puestos similares.

Se valorará también el conocimiento de la comarca de Vic.

Ingresos muy interesantes para cada una de las categorías a negociar, de acuerdo con experiencias y aptitudes.

Interesados: Escribir a mano con curriculum o historial profesional a nuestro Sr. Vandellós, Apartado de Correos 12006 Barcelona. Reserva absoluta. El trato es directo con el propio banco.

Del Molí d'en Robert i del veïnat d'Oliveda

Dedicat al meu amic Felip de la casa Campà dels Límits

explicar del Molí d'en Robert la contalla.

Doncs endavant!... Quan l'esplanada quedà buida de veus, el jove es dirigí a n'en Robert.

—Escolteu moliner!...He arribat ací, de terres molt llunyanes. Estic fatigat de caminar, vaig veure morir el cavall per dissort meua i ara que aquí m'hi trobo tan bé, voldria pel meu descans una cambra. No seran massa dies i en bona llei vos pagaré.

En Robert restà uns moments llat, fent un repicó de mans espolsava el polsim de la farina, la súplica del jove el deixà...com us ho diré jo!!...potser una mica atavalat.

—Mireu,! Aquest molí és vostra llar des d'ara que en Robert, no ha negat mai l'hostatge a ningú, aquí no trobareu cor ingrati ni amb blondes el guaranit de les tovalles però si els vostres sentiments destilen honradesa...endavant...podeu entrar!!

Ja en l'alcova petita i neta, plena de cants i piular dels ocells Marcel amb la vista baixa memorava tot el llarg trajecte tan ple d'emocions.

Li venia a la memoria amb esquitxos de color brillant quan per defensar l'honra d'una noia, la seva mà es va tenyir de sang. És clar, l'escarafall de l'angunia no el deixava viure, camps a través corregué endavant.

Almenys en altres terres, ell es deia i lluny de mirades oposades intentaria el seu folgar trobar.

Dies pasaren buits d'angoixes, fins el cor guardava més quietud. El molí reposava de la moltura deixava passar avall el blavejar de l'aigua pura escoltant eu cantar.

Marcel i Maria, caminaven lluent de sol notant en la pell florir la Primavera i quan ajeguts damunt de l'herba fresca mirallant-se en l'espill de l'aigua clara, enllasaren les mans varen viure per uns moments en el món de la il·lusió sentient en les venes pesigolles i en la boca una dolça salabror.

En el Molí d'en Robert hi creixia la rialla. De feina no en mancava el canem groguenc apilotat estava i tota la família el canem pentinava. La noia teixint la fibra daurada cantava i cantava i Marcel ulls plens d'amor a Maria mirava. Un diumenge, cap al tard de la tarda quan els grills comencen a rascar, un tragner es deturà davant de la porxada. El pa i beure sempre a punt fresquejava la boca més reseca.

Jo, ja notava el soroll apagadet dels aucells saltironant per la brancada i que el xiular alegre i ple de vida que emboteix el bosc quan s'endevina que és un animal el que pastura o gent de cort noble que camina va quedar poc a

poc molt silenciós. Solsament s'escoltava la veu negrosa com de fems plena i xabacana.

Si, si, jo ja em pensava que el carreter era home avinagrat i mala bava. Ara que el que em cridà més l'atenció, va ser la penetrant mirada escorcollant els pensaments d'en Marcel.

Ell i Maria, parlaven molt baixet i a cau d'orella. Els dos vivien curulls d'amor, els ulls brillants de resplandor d'estrella.

No vaig gosar dir ni al geni del Bosc ni al de l'altura els mals presagis perfumats de Diable i sang cobarde però una força esparonava ferint la tarda que tan docil s'acabava.

El tragner, marxava parlant sol. Jo ja esperava que el sol de primavera que floria en els corts de la parella confiada es trancaria desesperadament.

La mala nova, no va trigar gaire. Un grup boca babaïosa de golafraria caminava amunt pel camí guardat per l'ombra dels arbres de colors buscant a Marcel. Quina pena!!...a mí que m'agradava bona companyia i que revivia amb el respir de la cançó, vaig sentir aquí molt endins de Judes la besada. Anegant l'ull de l'aigua melosa trist i espurnejant plor.

Escoltava el neguitós trepig per la ribera quan pujaven marges amunt. Vaig decidir que a n'en Marcel no se li embrutaria la cara amb mocosa gargallada del botxí.

Va ser en el precís instant de la dormida, quan l'ànima surt per uns moments del cos i s'aireja en la frescor de la nit melindrosa. Durant les hores fosques vaig entrar en els somnis d'en Marcel i així com aquell que a la nit

canta va conèixer la veritat.

L'endemà i després d'haver pasat el neguit d'aquelles hores es posà a l'aguait. Ell no coneixia la força que el guiava per estar tan previngut, però era jo, que alimentava els seus sentits i qui vetllava esbrinant l'olor que l'aire ventellava de la miseria dels cors mesquins.

Estaven molt aprop!...les llengües exclataven amb crits i paraules mal sonants, En aquell moment, no podia pensar en el miracle i obeint a la seva enamorada va fugir pel viaró espès.

Quan va arribar la trepa encoratjada flairaven l'aire com el gos que ha perdut el rastre del conill. Maria asseguda teixia el canem allunyant del pensament la trista despedida i lentament molt lentament s'asosegava sentint el cor ja més tranquil.

Van voltar molt per les montanyes regirant mates i camins amagats però res varen trobar per la venjança, jo els vaig veure marxar. Semblaven un ramat de bèsties manses amb la boca escumejant de ràbia i fel.

—I en Marcel?

Al cap d'un temps va tornar, no podia viure sense la Maria, un bon dia beneït per la natura, va neixer un fill. Quina alegria ressonava en el Molí d'en Robert, i així durà que molts anys tants i tants que totes les pedres més velles i cansades encara recorden les maravoloses diades amb les cançons de la Natura, de l'aire allà en l'altura i de la platejada aigua que va corrent.

Moments despres, la meua família em cridava per tornar a emprendre el retorn. Marxava, una mica febrosa la cara, més no vaig dir res...No, no!!!

DECLARACIONES EN EXCLUSIVA A JOAQUIM BALLESTERO

Vilarrodà espera con ilusión la nueva temporada

Se acabó la competición oficial española de fútbol y, todos los clubs han dado vacaciones a sus jugadores. Mientras que unos habrán ido a veranear, otros por el contrario han regresado a sus lares. Pedro Vilarrodà, flamante jugador valencianista, ha sido de estos últimos.

—Hola «che»! ¿Qué tal por Valencia?

—Muy bien bastante animado. Aunque, no me olvido del Figueiras ni de los figuerenses.

—Satisfecho de tu estancia en el equipo blanco?

—Sí, debo estarlo. Todos se portan muy bien y ha sido una agradable experiencia para mí. Si bien me habría gustado jugar más

a menudo.

—En esta primera temporada has tenido dos entrenadores ¿Con cual te quedas?

—Hombre! con el segundo de ellos. Al menos con Pasieguito he jugado algunas veces y estuve concentrado en bastantes otras.

—¿Como era Marcel Domingo?

—Pues, como la mayoría de entrenadores. En el Valencia seguía una política en la que algunos de nosotros no contábamos para él. tenía muchas figuras en el equipo y debía contentarlas. En cambio Pasieguito ha ido dando oportunidades a casi todos los jugadores de la plantilla.

—¿Se trabaja duro en un

equipo de primera línea?

—Bastante. Al principio de temporada, entrenábamos mañana y tarde. Más adelante una sola sesión diaria.

—¿Las «vedettes» del equipo lo son dentro y fuera del campo?

—Sobre este particular, debo confesarte que todos son muy buenos compañeros y que todos nos llevamos bien. Al menos por ahora, no ha habido roces con ningún jugador.

—¿Tu opinión sobre Mario Kempes?

—Desde luego, es un fuera de serie. No obstante, en esta pasada liga no ha jugado como sabe y puede hacerlo. Tras los últimos mundiales, regresó con una carga psicológica que le hizo rendir por debajo de sus posibilidades. Pero es joven y seguro que volverá por sus fueros.

—Tu mayor alegría como calencianista ¿cual ha sido?

—Han sido varias. Poder debutar en la primera división; el gol que marqué en el feudo del Salamanca y más recientemente la conquista de la copa del Rey. Aunque, en dicho partido contra el Real Madrid, si bien estaba presto en el banquillo para intervenir en el juego, no fue posible. Pero la alegría fue casi igual.

Y el recibimiento apoteósico...

—En efecto, el regreso a la capital del Turia, fue algo inenarrable y que no me lo imaginaba. Nunca había visto cosa igual! Que gentío! cuando bajamos del autocar para entrar en el ayuntamiento, nos separaban unos cuarenta metros. Pues bien, para llegar a la puerta, nos vimos negros...

—Cuando debes regresar a Valencia?

—Me parece que debemos estar allí el 25 de los corrientes. Ya que según parece iremos de gira al Japón. Si bien con anterioridad debemos actuar en Alemania contra el Hamburgo.

—Y con nuevo entrenador...

—Efectivamente. Veremos que pasa con Di Stéfano. Según tengo entendido es un buen técnico que es amante de la disciplina y que pone en el equipo a los que en mejor momento están sin fijarse en nombres.

Por nuestra parte, añadiremos que, en una entrevista que le hicieron a Di Stéfano en un diario nacional de bastante prestigio, hablaba muy bien de un chico joven que había visto jugar contra el Alavés. Y este jugador no era otro que nuestro paisano Vilarrodà.

Desde HORA NOVA hacemos votos para que en las dos restantes temporadas que le quedan de contrato con los levantinos, sean las de su consagración y pueda labrarse un buen futuro en este deporte.

Albert Gurt

Cada vegada més ràpid

L'esport reflex de la vida quotidiana, marca la pauta del que s'entén com a progrés o tal vegada com a modern. I potser la característica més senyalada de la societat que ens toca viure, és la velocitat. Cada vegada es va més ràpid, cada dia exigim més velocitat: trens més ràpids, autos més ràpids, avions, barcos; i al mateix temps, més ràpida producció, més ràpids serveis d'informació, més ràpids diagnostics, en fi més velocitat. És el signe del temps, un signe que no sabem on ens portarà, ni sabem si l'augment de velocitat en totes les activitats humanes són per a bon fi. Qui ho sap. Però és així.

Fa pocs dies, s'ha millorat un record del món, en una distancia clàssica i tal vegada molt anglesa —de fet totes les distancies competitives ho són— Em referixo al mundial dels 800 m. llisos que tota la premsa ha comentat. Els 800 metres cal dir-ho és la prova corresponent a la mitja milla que en realitat té 804 m. és a dir 4 metres menys. La traducció de yardes angleses al sistema mètric dóna la distància. És com es pot veure una cosa netament anglesa i ha estat un anglès qui ha superat el record que tenia el famós cubà Alberto Juantorena, el qual fa prop de tres anys, aconseguí el títol olímpic sobre la distancia i a més un record fabulós. Ara bé com hem dit abans cada dia es va més ràpid i aquesta és la llei de l'esport i així ho ha entès l'anglès Coe, que no tan sols l'ha batut, sinó que ho ha fet pel marge d'un segon, la qual cosa suposa que hauri aventatjat al cubà, si haguessin corregut junts, d'uns vuit metres aproximadament.

Per tenir una idea del que significa córrer els 800 m. en menys d'un minut i 43 segons —el temps oficial de l'anglès és de 1 minut 42 segons i 4 decimals— s'ha de tenir en compte que Coe va córrer vuit vegades el 100 m. en menys de 13 segons sense parar. Que us en sembla?

Aeromodelisme

Exhibición en Sant Pere Pescador

(Redacción).— El pasado domingo 1 de Julio los componentes Club se desplazaron a la vecina población de Sant Pere Pescador, donde se celebraba la fiesta Mayor y en la que estaba programada una exhibición de Aeromodelismo a partir de las 11 de la mañana en la playa de dicha población costera.

La idas y venidas de los aviones fueron seguidas por numeroso público y bañistas de la playa, que encontraron mejor aliciente que el de tomarse un baño dado que el tiempo no acompañaba mucho pues el cielo estaba nublado y soplaban un poco de viento, que también perjudicó un poco la demostración y hay que lamentar la rotura del avión del Sr. Gali que por una rafaga de viento en el momento

del despegue se le vino abajo el flamante «Barona» quedando en lamentable estado. Cabe destacar la magnífica demostración de vuelo que realizó el Sr. Mató con un modelo Curare 40 de una bellísima línea y acabado y de excelente vuelo que nos dejó a la mayoría llenos de admiración, igualmente lo realizaron el resto de los pilotos Sres. Fernandez, Borrás, Clos, hasta un total de 20 participantes. Al mediodía por gentileza de la comisión de fiestas se obsequió a los participantes con un estupendo refrigerio.

Público, organizadores y participantes quedaron muy satisfechos y con animos de efectuar estos festejos con más frecuencia y de dar a conocer el Aeromodelismo por todos los rincones de nuestras comarcas.

EXPOSICION DE AEROMODELISMO

EN LOS LOCALES DEL BANCO DE VIZCAYA

Hasta finales de Agosto, permanecerá abierta una exposición de Aeromodelismo en los locales del Banco de Vizcaya c. Rutlla, 15-17 de nuestra ciudad en la que el Club participará de lleno con toda clase de aviones, helicópteros y veleros de grandes propor-

ciones, así como motores y todo tipo de material empleado para la construcción de los aeromodelos.

El horario de visita es de lunes a viernes de 9 a 14 horas de la mañana y el sábado de 9 a 13 horas. entrada libre.

Voleibol

TORNEO INTERNACIONAL «COPA CATALUÑA» EN LA PLAYA DE STA. MARGARITA

El próximo Domingo 15 de Julio, y organizado por el Club Empordà, una gran concentración de equipos españoles y extranjeros se darán cita en la Playa de Sta. Margarita. El Torneo, durará todo el día y es el primero de una serie de torneos playeros, que se realizarán este verano a lo largo de toda la Costa Brava, sirviendo también para estimular a los deportistas extranjeros que residen en las playas catalanas.

Calendario de Torneos Veraniegos:

21.7.79 «Torneo Belgica» La Fosca-Palamós.; 22.7.79 «Trofeo Dondiezo» Playa de Aro.; 25.7.79 «Copa Salions» San Feliu de Guíxols.; 28.7.79 «Trofeo Pocapoc» Llafranch.; 29.7.79 «Trofeo Costa» Sa Riera-Begur.; 4.8.79 «Villa de Palamós» Palamós.; 5.8.79 «Costa Brava» Playa de Aro.

BILLETES DE BANCO EXTRANJEROS

Cambios que el Banco de España aplicará durante la presente semana

Billetes correspondientes a las divisas convertibles admitidas a cotización en el Mercado Español.	COMPRADOR	VENDEDOR
	PESETAS	PESETAS
1 Dólar USA. { Billeto grande (1)	64,63	67,06
{ Billeto pequeño (2)	63,98	67,06
1 Dólar canadiense	55,36	57,71
1 Franco francés	15,19	15,76
1 Libra esterlina (3)	143,80	149,20
1 Franco suizo	39,21	40,68
00 Francos belgas	208,77	216,59
1 Marco alemán	35,28	36,71
00 Liras italianas (4)	27,22	28,69
1 Florín holandés	32,05	33,26
1 Corona sueca	15,18	15,82
1 Corona danesa	12,20	12,72
1 Corona noruega	12,75	13,29
1 Marco finlandés	16,70	17,41
100 Chelines austríacos	480,47	500,89
100 Escudos portugueses	27,28	28,69
100 Yens japoneses	29,89	30,81

Información facilitada por:

«CADESBANK»

BANCO CATALAN DE DESARROLLO

Petanca

EL NATACIÓ FIGUERES SUB-CAMPEON PROVINCIAL DE DUPLÉTAS DAMAS

El pasado domingo la sección de Petanca del Natació-Figuères, se desplazó a Girona para competir en el Provincial de Dupletas. Fueron un total de 88 las que se presentaron, desplazando el Club local un total de 12, y de las cuales las féminas Petra Ruiz e Isidora García, quedaron en un destacado 2º lugar al ser batidas en la final por la tripleta del C.P. Montilivi por un resultado de 15-10. Las demás dupletas del Club, hicieron diversos resultados pero no lograron hacer ninguna final,

ya que sólo las citadas jugadoras del Club consiguieron éste merecido puesto, que les coloca muy de cerca del «ranking» provincial como mejores dupletas en la especialidad petanquista. Desde éstas líneas queremos felicitar a éstas abnegadas jugadoras, que si bien éste año, han logrado pasar a la finalísima creemos, que con un poco menos de nervios, en próximas confrontaciones puedan alcanzar algo más positivo para la petanca local.

Natació

EL T.E.DORTMUNT PASO POR FIGUERES

Tal y como estaba previsto, el pasado jueves, a las 6 de la tarde, en la piscina del Natació Figueres, hubo un encuentro amigable, de toma de tiempos entre el Club Alemán de la Ciudad de Dortmund, y el Natació Figueres. El público que abarrotaba las gradas de la piscina aupó en todo momento a las figuerenses en su desigual lucha contra las germanas, logrando éstas salir airoso de casi todas las pruebas celebradas, si bien las nadadoras de la Entidad, Inés García y Pepita Ubeda lograron vencer en los 100 mts. braza y 100 crol a las nadadoras germanas pero por escasos segundos. En fin, una jornada altamente positiva para todos, y sobre todo para el Club local, que de ésta forma a podido participar en un encuentro de altos vuelos y ver en acción a los nadadores de éste formidable Club alemán, que demostraron su superioridad en casi todas las pruebas programadas. Al final

del encuentro el delegado de la sección Sr.Francesc Pujulà y el entrenador del Club Sr.Joaquin Rodri, hicieron entrega a la representación alemana de un banderín así como de una insignia del Club figuerense para todos los nadadores germanos que participaron en esta toma de tiempos.

Bàsquet-Bol

V CURSILLOS DE MINI-BASQUET

Tal y como estaba previsto el pasado lunes dieron comienzo en la Pista nº1 del Parque Deportivo, los citados cursillos de Mini-Basquet, dedicados exclusivamente a niños y niñas de 6 a 11 años. Un total de 36 cursillistas fueron los que comenzaron y aprendieron sus primeras lecciones, en las tres pistas que tiene el Club. Seis monitores, imparten los citados cursillos, con lecciones de teórica y práctica, dando

evolución rotativa, para cada día los mismos cursillistas, vayan aprendiendo las clases programadas y efectuando con todo orden, dentro de la programación formulada de principio, por los entrenadores del Natació.

Esta semana, continuarán los mismos, en la hora acostumbrada de 7 a 8 tarde, estando en proyecto, pasar a final de semana, unas películas de Basquet-americano.

Hoquei Patins

LOS ALEVINES E INFANTILES UNA VEZ A LA SEMANA

También el Hoquei local, esta efectuando unos entrenos semanales con los equipos inferiores, pero sin patines o sea unas clases preparatorias de gimnasia, y de cross, con su monitor delante de todos ellos, para poder afrontar con gran entusiasmo, la próxima temporada hokeística provincial.

Fútbol Pista

VI TORNEIG FUTBOL PISTA 1979

3ª y 4ª jornada-resultados Banco Zaragozano,1 - Valls Martí,13; Bar San Antonio,18 - Neumatics La Jonquera,3; O.R.S.E. SA.,8 - Banco Zaragozano,1; Atalaya FC.,4 - Motonautica Llonch,8; Sports Valls Martí,5 - Bar San Antonio,3
CLASIFICACION:
1º Sports Valls Martí con 6 puntos (1 partido más); 2º Pescaderías Ampurdán, 4 puntos; 3º O.R.S.E. SA., 4 puntos; 4º Colonia Güell, 2 puntos; 5º Bar San Antonio, 2 puntos; 6º Motonautica Llonch, 2 puntos; 7º Banco Zaragozano, 0 puntos; 8º F.C.Atalaya, 0 puntos; 9º Neumatics La Jonquera, 0 puntos.

Para los próximos días martes y viernes nuevas jornadas de éste espectacular deporte de Fútbol-Pista.

Tenis

CAMPEONATOS SOCIALES 1979 del NATACIÓ FIGUERES

El pasado sábado concluyeron los Sociales del Natació Figueres, después de varias semanas de disputar el mismo, entre los 75 jugadores inscritos en las diferentes categorías, siendo los vencedores de la presente edición los siguientes jugadores: Eduardo Sedó en Individual Masculino. Patricia Abebeleos en Individual Femeninas. En Individual Junior Javier Mir. En Veteranos José

Alarcón, y en dobles Masculinos los jugadores Santó-Sedó. Desde estas líneas felicitamos a los nuevos Campeones Sociales del Club de la presente temporada, al tiempo, que les deseamos, que en las próximas vacaciones intensifiquen sus entrenos cara a los Provinciales de la temporada 1979-80.

1		2		3		4		5		6		7		8		9		0	
Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas	Números	Pesetas
11801...20.000		11802...22.000		11803...22.000		11804...20.000		11805...20.000		11806...20.000		11807...20.000		11808...20.000		11809...20.000		11810...20.000	
11811...20.000		11812...22.000		11813...22.000		11814...20.000		11815...20.000		11816...20.000		11817...20.000		11818...20.000		11819...20.000		11820...20.000	
11821...20.000		11822...22.000		11823...22.000		11824...20.000		11825...20.000		11826...20.000		11827...20.000		11828...20.000		11829...20.000		11830...20.000	
11831...20.000		11832...22.000		11833...22.000		11834...20.000		11835...20.000		11836...20.000		11837...20.000		11838...20.000		11839...20.000		11840...20.000	
11841...20.000		11842...22.000		11843...22.000		11844...20.000		11845...20.000		11846...20.000		11847...20.000		11848...20.000		11849...20.000		11850...20.000	
11851...20.000		11852...22.000		11853...22.000		11854...20.000		11855...20.000		11856...20.000		11857...20.000		11858...20.000		11859...20.000		11860...20.000	
11861...20.000		11862...22.000		11863...22.000		11864...20.000		11865...40.000		11866...20.000		11867...20.000		11868...20.000		11869...20.000		11870...20.000	
11871...20.000		11872...62.000		11873...22.000		11874...20.000		11875...20.000		11876...20.000		11877...20.000		11878...20.000		11879...20.000		11880...20.000	
11881...20.000		11882...22.000		11883...22.000		11884...20.000		11885...20.000		11886...40.000		11887...261.000		11888...4.000.000		11889...261.000		11890...20.000	
11891...20.000		11892...22.000		11893...22.000		11894...20.000		11895...20.000		11896...20.000		11897...20.000		11898...20.000		11899...20.000		11900...20.000	
56001...20.000		56002...22.000		56003...22.000		56004...20.000		56005...20.000		56006...20.000		56007...20.000		56008...20.000		56009...20.000		56010...20.000	
56011...20.000		56012...22.000		56013...22.000		56014...20.000		56015...20.000		56016...20.000		56017...20.000		56018...20.000		56019...20.000		56020...20.000	
56021...20.000		56022...22.000		56023...22.000		56024...20.000		56025...20.000		56026...20.000		56027...20.000		56028...20.000		56029...20.000		56030...20.000	
56031...20.000		56032...22.000		56033...22.000		56034...20.000		56035...20.000		56036...20.000		56037...20.000		56038...20.000		56039...20.000		56040...20.000	
56041...20.000		56042...22.000		56043...22.000		56044...20.000		56045...20.000		56046...20.000		56047...20.000		56048...20.000		56049...20.000		56050...20.000	
56051...20.000		56052...22.000		56053...22.000		56054...20.000		56055...20.000		56056...20.000		56057...420.000		56058...20.000		56059...420.000		56060...20.000	
56061...20.000		56062...22.000		56063...22.000		56064...20.000		56065...20.000		56066...20.000		56067...20.000		56068...20.000		56069...20.000		56070...20.000	
56071...20.000		56072...42.000		56073...22.000		56074...20.000		56075...20.000		56076...20.000		56077...20.000		56078...20.000		56079...20.000		56080...20.000	
56081...20.000		56082...22.000		56083...22.000		56084...20.000		56085...20.000		56086...20.000		56087...20.000		56088...20.000		56089...20.000		56090...20.000	
56091...20.000		56092...22.000		56093...22.000		56094...20.000		56095...20.000		56096...20.000		56097...20.000		56098...20.000		56099...20.000		56100...20.000	
63901...20.000		63902...22.000		63903...22.000		63904...20.000		63905...20.000		63906...20.000		63907...20.000		63908...20.000		63909...40.000		63910...20.000	
63911...20.000		63912...22.000		63913...22.000		63914...20.000		63915...20.000		63916...20.000		63917...20.000		63918...20.000		63919...20.000		63920...20.000	
63921...20.000		63922...22.000		63923...22.000		63924...20.000		63925...20.000		63926...20.000		63927...20.000		63928...20.000		63929...20.000		63930...20.000	
63931...40.000		63932...22.000		63933...22.000		63934...20.000		63935...20.000		63936...20.000		63937...20.000		63938...20.000		63939...20.000		63940...20.000	
63941...20.000		63942...22.000		63943...22.000		63944...20.000		63945...20.000		63946...20.000		63947...20.000		63948...20.000		63949...20.000		63950...20.000	
63951...20.000		63952...22.000		63953...22.000		63954...20.000		63955...20.000		63956...20.000		63957...20.000		63958...20.000		63959...20.000		63960...20.000	
63961...20.000		63962...22.000		63963...22.000		63964...20.000		63965...20.000		63966...20.000		63967...20.000		63968...20.000		63969...20.000		63970...20.000	
63971...820.000		63972...16.000.000		63973...822.000		63974...20.000		63975...20.000		63976...20.000		63977...20.000		63978...20.000		63979...20.000		63980...20.000	
63981...20.000		63982...22.000		63983...22.000		63984...20.000		63985...20.000		63986...20.000		63987...20.000		63988...20.000		63989...20.000		63990...20.000	
63991...20.000		63992...22.000		63993...22.000		63994...20.000		63995...20.000		63996...20.000		63997...20.000		63998...20.000		63999...20.000		64000...20.000	
Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones		Terminaciones	
131...20.000		2922...202.000		3...2.000		124...20.000		155...20.000		6386...200.000		246...20.000		429...20.000		549...20.000		370...20.000	
931...20.000		872...42.000				434...20.000		865...20.000		246...20.000		686...20.000		549...20.000		909...20.000			
		72...22.000								686...20.000		716...20.000							
		2...2.000								686...20.000									

Toros

Trofeos para todos

Con un sol de justicia y una regular entrada discurrió esta primera corrida de toros. Los astados correspondían a la ganadería de Don Luis y Don Pablo Martín Berrocal, de Huelva. en el cartel, figuraba como rejoneador Manuel Vidrié que reaparecía esta temporada en el coso figuerense y los diestros Antonio José Galán, que lucía un terno rojo y oro. Regular de capa y tras serle puesta una vara al animal pidió el cambio. En banderillas dos pares. Su faena de muleta la brindó a la concurrencia. Algunos muletazos resultaron buenos y fue aplaudido en varios de pecho mirando al graderio. Se dispuso a matar y necesitó de un pinchazo, una entera y dos intentos de descabello. Fue aplaudido y saludó desde el tercio.

Mejoró su labor en su segundo enemigo siendo aplaudido en algunos lances. Una sola vara y un solo par de banderillas. Con la franela estuvo bien y como inicio de su faena muleteril, recibió al bicho sentado en el estribo. diferentes tandas de pases y como colofón, pinchazo y estocada. Oreja y vuelta.

El venezolano Rayito (morado y oro), no estuvo bien en el segundo de la tarde. Al torear de capa escuchó palmas. al igual que su compañero de terna dejó picar una sola vez al toro y dos pares de rehiletos. Regularcillo con la muleta y fatal con el estoque. Pinchazo, media estocada y seis goles de verdugillo. Escuchó un aviso y al retirarse algunas muestra de desagrado.

Al quinto del encierro, les sacó mejor partido y en diferentes fases de su faena se le aplaudió. Estuvo más entonado a la hora de la verdad y cortó un apéndice auricular del astado, al abatirlo de pinchazo y una entera. Con la oreja recorrió el anillo.

El rejoneador Manuel Vidrié, es muy querido por la afición local y siempre suele convencer en sus actuaciones. En su primero le adornó con tres rejones un par de banderillas, unos dos manos y otro de las cortas. Clavó dos rejones y desde el suelo descabelló el segundo empujón. Escuchó aplausos y desde el tercio correspondió a los mismos.

Al último de la tarde lo desorejó. Empezó con los arponcillos, siguieron banderillas, de las que tres fueron de las cortas. Mató de tres rejones y le fueron concedidas las dos orejas. Dió la vuelta ovacionado.

corrida de, día 15 de Julio
Rafael Peralta, José Copete «Capetillo», Curro Luque.
Toros de Don Luis y Don Pablo Martín Berrocal de Huelva.
A las 6 de la tarde.

Cinema

Las Vegas

Dijous 12, sessió contínua a partir de les quatre de la tarda. «El diputado», «Noches de cabaret».
Dissabte 14 nit i diumenge 15, en sessió contínua «La Patru-lla», «Nuestro Tiempo».

Sala Edison

Dijous 12, nit, dissabte 14, nit i diumenge 15, sessió contínua «Infamia» «Revelión de las Salinas»

Savoy

Dies 11, 12, 13 «Encontrar un hombre», dies 14, 15, 16 «Gusanos de seda». Sessions a les 16, 18,20 i 22 H.

Juncària

Dimecres 11, dijous 12, divendres 13 contínua des de les 6'30 de la tarda «Companys, procés a Catalunya» «Regreso a las minas de Salomón».

Dissabte 14 i diumenge 15, contínua des de les quatre de la tarda (Quatre passes de Companys).

Dilluns, 16 i Dimarts 17 a la nit a partir de dos quarts de deu «Companys procés a Catalunya» i «Regreso a las minas del rey Salomón»

Jardin

Diumenge 15, a partir de les quatre de la tarda «Companys, procés a Catalunya» «Regreso a las minas del rey Salomón».

NAIXEMENTS

Leandro Salazar Jiménez, Francisco Salazar Jiménez, Dolores Salazar Jiménez, Jesús Salazar Jiménez, David Noguera Buxeda, Josep Maria Cabañó, Garcia, Eva Agustí Pujol, Yael Caldín Zalba, Verónica Fernanda Malpica Lavado, Miriam Carmona Gómez, Mª Teresa Puntí Mar; David Alegrí Gañil, Carmen Salazar Jiménez, Joan Gifre Garcia, Mario San Miguel Coma, Alexandra Rodríguez Alavés, Jorge Cantero Martínez, Sara Garcia Gómez, Gemma Giró Val.

MATRIMONIS

Fernando Tetilla Guitart - Maria de las Mercedes Vila Coll; Jesús Novillo Rasero - Maria del Pilar Lupión Domínguez; Miguel Gardella pagès - Maria Busquets Gardella; Luís Herrera Campos - Francisca Gutierrez Ruiz.

ÒBITS

Joaquím Vila Llensa; Trinitat Demont Quintana; Marius Dirk Wijneu; Jose Tubert Figueres; Juan Jove Planella; Vicente Camps Amiel.

SANTORAL

Dimecres 11: St. Benet i St. Pius, Dijous 12: St. Joan Gualbert; Divendres: St. Enric, Sr. Joel i St. Siles; Dissabte 14: St. Camil de Lel·lis i St. Francesc Solano; Diumenge 15: St. Bonaventura i St. Zenó; Dilluns 16: Mare de Déu del Carme; Dimarts 17: St. Alex.

HORARI DE MISSES

Parroquia de Sant Pere: 9, 10, 11, 12, 18, 20 hores -Anticipada: 18,20

Parroquia de l'Immaculada i Sant Pau: 8'30, 10'30, 11'30, 12'30, 20'30 (Cripta) Antic. 19'30, 20'30 Parroquia del Bon Pastor: 9, 11, 12, Antic. 20

Parroquia de la Sagrada Família: 9, 11'15, 12, 15, 19'15, Antic. 20'15

Parroquia del Poble Nou: 10'30, 20, Antic. 20

Ntra. Sra. dels Desamperats: 8'30, 10, 11'30, 20, Antic. 20

Religioses Cor de Maria: 9

Religioses Sant Josep: 7'30

TESTIGOS DE JEHOVA

Salón del Reino (Ronda Jacinto Verdaguier, entres.)

Domingo de 5 a 7: Discurso Bíblico y Consideración del estudio del Atalaya

Viernes de 8 a 10: Escuela Teocrática y Reunión de Servicios

FARMACIES

Dia 11, dimecres Vinaixa - Pça. Generalísimo, 14
Dia 12, dijous Perxas - Rambla, 36
Dia 13, divendres Ferran - Gral Mola, 6
Dia 14, dissabte Vinaixa - Pça. Generalísimo, 14 (De 4 a 8)
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 15, diumenge Vinaixa - Pça. Generalísim, 14
Dia 16, dilluns Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 17, dimarts Vidal S. Pablo, 38

METGES DE GUARDIA

Dr. Xavier Vázquez
Rambla, 32
Tel. 50 14 11

TELÈFONS URGENTS

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit da sang gratuita 50 17 99
Centre de Recuperació 50 10 86

AVIACIÓN - TENIS

Aero Club de l'Empordà

VUELOS - VIAJES

Aeropuerto de Ampuriabrava

Se alquila bajo para comercio o almacén. Y se venden pisos de gran calidad. Esquina calle Olot y Calle San Esteban. Razón: Calle Vilafant, 21 FIGUERES

Interferències

F. Garrido Pallardó

«Interferències» A Madrid discuteixen l'Estatut de la Televisió i aquí, a Roses, no la veiem. Per a nosaltres es tracta d'un ganivet sense fulla que no té mànec.

Mentre, es parla d'un impost televisiu, preu, com tant d'altres, d'un servei inexistent. Quines mesures s'han pres per combatre el frau fiscal dels serveis administratius?

«Podria haberse evitado...» Si, molt bé. «Después de burro muerto, la cebada al rabo».

«El asombroso mundo de Howard Hughes» ha sigut un planeta més aviat tèrbol. Molt malament compost, no ens ha dit res, just perquè volia dir-nos massa.

«Vivir cada día» ens va parlarS els taxistes i llurs feines i treballs. Bé, ara convindria ocupar-se dels clients i llurs mals de cap per a pagar-se un taxi.

«Sombras de ayer» es va preocupar del Madrid de la postguerra. Es a dir, del Madrid que anava pel carrer, perquè l'altre, del que estava a la presó, no ens va dir ni paraula.

«Los espectáculos» podria oferir-nos un de molt original Platges i recons de la Costa Brava amb dones pit enlaire, des del meló al pebrot escalivat, passant per la poma camosina. Què volen? Que tots ens tornem «gais».

El millor anunci de la setmana, l'«Algarrobo» i el seu «Logan» meravellós.

TF1

Programes T.V. Francesa

A2

Programes T.V. Francesa

FR3

Miquel Sempere

11 MIERCOLES	14.55 Acilion et sa Bande (V) 19.00 Anne, Jour Après jour (S) 22.10 Graziella (Dr) 22.05 Devant la stérilité	13.35 Tang (S) 15.05 Super Jaimie 20.35 Les Dames du Bois de Bologne (D) 22.10 Portrait de Robert Bresson	19.55 L'Alguier (Dr) 20.00 Les Chevaliers du Ciel (S) 20.30 Deux femmes Aujourd'hui (C) 22.00 Soir 3 (Journal)
12 JUEVES	13.50 Objectif santé 15.05 Acilion et sa bande.(V) 20.35 Monsieur Duvallier (S) 22.35 Camera JE. (S)	13.35 Aventures de Tom Sawyer (S) 15.00 Kung Fu (S) 20.35 Le Marchand de Venise (C) 22.35 Jazz	18.55 Tribune Libre 19.55 Interboules 20.00 Les chevaliers du Ciel (S) 20.35 Alfredo, Alfredo (C)(HN)
13 VIERNES	16.10 Tennis (DP) 19.00 Anne, Jour après jour (S) 20.35 Les Jeunes Filles (D) 22.05 Espressions (V)	13.35 Les aventures de Tom Sawyer (S) 20.35 Le jeune homme vert (D) 21.35 Apostrophes. (V) 22.55 Comme sur des Roulettes (C)	18.55 Tribune Libre 20.00 Les chavaliers du Ciel (S) 20.30 Le nouveau Vendredi 21.30 Jack (S)
14 SABADO	12.30 La vie en vert 13.45 Au plaisir du samedi 20.35 Numéro un. 21.35 Chapeau melon et bottes de cuir.	13.30 Les Jeux du Stade 19.20 Les Indiens du Pardon 20.35 Le Jeune Homme vert 21.35 Les Nen tons Bleus	19.20 Lletres perdues 20.00 Les Chavaliers du Ciel (S) 20.30 Les Trois Mousquetaires 21.30 Histoire sans parole
15 DOMINGO	12.00 La séquence du spectateur 13.20 Mosaïque (U) 20.35 Diaboliquement vótre 22.05 Jazz	12.40 Cinemalices 13.40 Drôles de dames(S) 20.35 Hunter. (S) 21.35 Two sheriffs vote for noles (DC)	18.30 L'invité de FR3 20.00 Jazz. 20.30 Vienne (DC) 22.30 Hongober Square
16 LUNES	12.35 Le francophonisme 13.35 Le Grande Vallée 20.35 Les rois du Sport (C) 22.15 La nouvelle Orléans	15.00 Kung Fu (S) 20.35 Cinéma ce soir 21.40 Question de temps 22.40 Jazz	18.55 Tribune libre 19.40 Bofe et Tibuté (Da) 20.00 Les chevaliers du ciel (S) 20.30 Mariage à l'italienne (C)
17 MARTES	13.45 Le regard des femmes 18.00 Découverte du Monde 20.35 Le prisonnier du Caucase 21.50 Sviatoslav Richter(Piano)	13.35 Les Aventures de Tom Sawyer (S) 15.00 Kung Fu (S) 16.00 Tour de France 20.35 La voile	18.55 Tribune Libre 19.55 Interboules 20.00 Les Chevaliers du Ciel (S) 20.30 Une drôle de Baurrique.

(A) Accion, (AV) Aventuras, (B) Bélica, (C) Comedia, (Co) Concurso, (DA) Dibujos, (DC) Documental, (DP) Deportivo, (DR) Dramático, (I) Infantil, (L) Largometraje, (M) Musical, (P) Policiaca, (S) Serie, (V) Variedades, (HN) Programa recomendado por HORA NOVA

Isabel-Clara Simó

Molts figuerencs deuen conèixer Isabel-Clara Simó, la noia d'Alcoi que exercí a l'institut Ramon Muntaner com a professora de filosofia uns quants anys; la directora de la revista *Canigó*, que s'edità molt de temps a Figueres, a càrrec de Xavier Dalfó, i ara continua publicant-se des de Barcelona.

El llibre de narracions «*És quan miro que hi veig clar*», d'Isabel-Clara Simó, va guanyar el premi Victor Català per a contes, la nit de Santa Llúcia dedicada a les lletres catalanes. Aquesta obra inclou cinc narracions, d'extensió diversa: podríem dividir-les en dues novel·les curtes, i quatre contes. Les dues novel·les curtes són: «*Història exemplar de Marina, donzella de l'Ollería*» i «*L'airet del matí, a Barcelona*». Com a contes podem comptar-hi «*Engruna de res*», «*Sense aturador*», «*Un autobús i un vellet per càpita*» i finalment, «*Em dic Jaumet*».

Cal dir, primer de tot, que el llibre és ben interessant en la seva diversitat i que es llegeix tot ell amb plaer, la qual cosa no és pas freqüent en obres d'aquest caire. Isabel-Clara escriu un català llisquet, directe, viu; alguns trets de col·loquialisme són ben adients a la narració, en la qual s'insereixen d'una manera natural. Els personatges de les seves fabulacions —fabulacions realistes— tenen en comú, generalment, el fet de sofrir una mena o altra de marginació: els protagonistes acostumen a ser dones, infants o adolescents, vells. En això es diferencia dels altres el diàleg «*Un autobús i un vellet per càpita*», graciosa sàtira d'un cercle de joves lletraferits barcelonins i de les comissions, subcomissions, assemblees i congressos d'escriptors.

Dels altres contes, «*Engruna de res*» és escrit sobretot en tercera persona, i el problema de la comunicació en la família i en la parella li confereix un punyent dramatisme, que no atenuen les

llargues consideracions distanciadores entre parèntesi, que més d'un lector es saltarà. Sense aturador, en canvi, segueix el monòleg interior d'un vell, el fluir de la seva consciència, amb alguna connotació literària, a través d'un viatge en metro. Em sembla el millor de tots quatre «*Em dic Jaumet*», enfocat des del punt de vista d'un infant, amb el qual s'identifica el narrador, i és l'expressió directa i molt ben exposada d'una actitud de rebuig de la llengua catalana per part d'una dona adulta del País Valencià quan li sembla que el seu marit entrarà en una esfera social un graó més alta.

«*Em dic Jaumet*», precedeix les dues novel·les curtes esmentades, que em semblen dos excel·lents encerts de l'autora. Potser m'agrada més la situada al País Valencià, pel fet que el llegnatge hi és enriquit i matisat amb alguna forma pròpia de la variant valenciana. La història de Marina, escrita amb humor, alternat la narració i el diàleg, és molt ben construïda. En «*L'airet del matí...*» l'autora, cada cop més segura dels seus recursos expressius, els alterna contínuament i confereix vivacitat i gràcia a un tema ben real. Per a molts lectors, que coneixen només el caire de periodista de l'autora, aquestes narracions seran una sorpresa. No tant, en canvi, per als empordanesos —pocs, ai— que llegien *Canigó* en la seva etapa figuerenca i havien endevinat la mà de la Isabel darrera el pseudònim que signava les «*Confidències d'un adolescent*». Cal esperar que l'autora, que en aquest llibre, com deia en una entrevista, s'ha deslliurat dels seus fantasmes, d'alguns tesis o temes obsessionants, ens doni més endavant alguna altra obra narrativa, gènere per al qual ha demostrat la seva traça, i s'hi lliuri plenament a la joia de narrar.

Mª Angels Anglada

AMB POCA GENT, COM SEMPRE

Èxit d'«Antaviana»

(Redacció, per Samsó Oliver).- Divendres al Patronat, amb el patrocini de «La Caixa», i la col·laboració del Taller de Teatre, es va representar «Antaviana».

El públic, poc nombrós com és habitual en espectacles que en principi no tenen el suficient ganxo va sortir complagut per l'espectacle total que els acabava d'oferir el grup Dagoll-Dagom.

La majoria dels textos de Pere Calders són molt senzills però d'una antiteatralitat aident, encara que altres, com el de la nit de Nadal, contenen una dramatització més palpable. El mèrit de Dagoll Dagom consisteix en evitar aquesta parquedat, tot arribant a l'esperit del conte, creant a dalt de l'escenari un món apart en el qual l'espectador es sent immers des del principi de la funció. Per a vestir-lo, es basen en una original escenografia, que produeix tan sols amb una cortina i un terra de miralls els més suggestius efectes, i amb una excepcional interpretació, que dona a cada paraula el gest i l'entonació adequada, la naturalitat. La música d'en Sisa subratlla adequadament els moments més importants de l'obra.

Si hem hagut d'esperar molt

per a veure «Antaviana» a Figueres, la qualitat de l'espectacle bé ha valgut el retard, molta gent, massa, s'ha quedat sense veure-la, però és molt possible, segons hem pogut saber, que a principis de la pròxima temporada poguem tornar a fruitar d'aquest meravellós espectacle.

L'Alcalde tindrà sou fix

(Redacció).- Segons ha pogut saber aquesta redacció el 2% del pressupost municipal es destinarà a les despeses originades pels regidors. En una proporció desconeguda aquestes pessetes servirien per donar al batlle un sou fix i les altres anirien destinades a pagar les dietes a la resta de regidors.

A Figueres, on el pressupost es calcula sobre els 180 milions, aquest 2% equivaldria a tres milions sis-cents mil pessetes.

Excursión a las fuentes del

Llobregat

La Asociación Sindical de Veteranos y Accidentados del Trabajo de Figueres, organiza una excursión para sus asociados el día 20 de Julio, viernes, a las Fuentes-Nacimiento del río Llobregat, visitando además los pueblos de Castellar de N'Hug, Poble de Lillet, Ripoll y Olot.

Por tener esta excursión el carácter de final de temporada, también la tendrá de festival ya que después de un bien organizado almuerzo, se obsequiará a los asistentes con un interesante sorteo de magníficos y sorprendentes regalos cedidos por las firmas comerciales que a continuación se detallan:

Almacenes Felix Jaume; Calzados Castañer; Artículos de regalo M.Moner; Calzados Palmira; Carnicería Francisco Moret; Casa Mallol; Electro Bazar Albert; Corsetería Solanes; Géneros de punt Bonet; Ferreteria Imbert Hnos.; Maria Durán Corominas; Medias Casals; Miravittles; Sastrería Gou; Tejidos Gallego.

A todas estas casas, A.S.V.A.T. les agradece su valiosa colaboración y en nombre de los Jubilados-Pensionistas les dá las gracias.

A los que tomen parte a esta excursión les acompañarán el Presidente de la Asociación Sr. Llobet, el Vice-Presidente Sr. Mas y el Sr. Serra.

Interesados dirigirse a D. Martín Serra, calle La Junquera, 2 de 11 a 13.

DEMOSTRACIONES D'ORDENADORES IBM A LA PROVINCIA DE GIRONA.

Sessions de demostració d'ordenadors dirigides a la Petita i Mitjana empresa.

Podreu veure com qualsevol empresa o professional pot resoldre el seu problema de:

- COMTABILITAT
- MAGATZEMS
- FACTURACIÓ
- NÒMINA
- ALTRES APLICACIONS

Us preguem que confirmeu la vostra assistència trucant al Centre Comercial de la IBM a Barcelona.

Tel. 209 11 34 o 209 21 11
Srta. Montse Escorsa

CALENDARI		
	Localitat	Hotel
11 de Juliol	Girona	Novotel
12 de Juliol	Figueres	Duran

Sessions: 9,30 h. 12 h. 16'30 h i 19 h.

Grup de Productes Generals.
Divisió GS